

τιμή : 1,5 ευρώ

εν αιθρία

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΠΑΤΡΑΣ

Νοέμβριος 2015 - 25ος Χρόνος

Σαχτούρη 64•26222 Πάτρα•Τηλ & Fax : 2610321010•email : oikipa@otenet.gr•site : http://www.oikipa.gr/

Από τη διαβούλευση για τα απορρίμματα

ΤΟΠΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ

Θετικός ο σχεδιασμός, υπερβολικές οι στοχεύσεις!

Στο στάδιο της δημόσιας διαβούλευσης βρίσκεται το Τοπικό Σχέδιο για τη διαχείριση των απορριμμάτων που επεξεργάστηκε η Δημοτική Αρχή της Πάτρας.

Η Οικολογική Κίνηση Πάτρας με ανακοίνωσή της διαπιστώνει ότι ο σχεδιασμός αυτός εμπεριέχει αρκετά

θετικά στοιχεία σε ό,τι αφορά στην ανάλυση των δεδομένων και των δράσεων ή την υλοποίηση προγράμματος **κομποστοποίησης** για τα οργανικά.

Από την άλλη όμως κρίνουμε ότι οι στοχεύσεις που βάζει είναι **μη ρεαλιστικές**. Σημαντική είναι επίσης και η στροφή της Δημοτικής Αρχής σε ό,τι

αφορά στην αναγκαιότητα λειτουργίας μονάδας επεξεργασίας σύμμεικτων απορριμμάτων.

Η ΟΙΚΙΠΑ κατέθεσε αρμοδίως τις αναλυτικές παρατηρήσεις και προτάσεις της για το σχεδιασμό αυτό.

Λεπτομέρειες στη σελίδα 4

Ιδιαίτερη επιτυχία είχε η ημερίδα «**Κορινθιακός, Θάλασσα ζωντανή**», που διοργάνωσε η Οικολογική Κίνηση Πάτρας στις 7 Οκτωβρίου.

Η ημερίδα ήταν μέρος ενός

«Κορινθιακός, θάλασσα ζωντανή»

Ημερίδα στην Πάτρα με στόχο την προστασία του

ευρύτερου συνόλου εκδηλώσεων με τίτλο «**Ημέρες Κορινθιακού - Ημέρες ζωής**», που διοργανώθηκαν σε διάφορες πόλεις παράκτιες ή γειτνιάζουσες με τον Κορινθιακό. Στόχος η ενημέρωση του κοινού για την περιβαλλοντική του αξία και η ανακήρυξή του σε **προστατευόμενη περιοχή αλιείας**.

Διοργανωτές της όλης σειράς εκδηλώσεων ήταν οι Αναπτυξιακές Εταιρίες Αιτωλική ΑΕ, Αχαΐα ΑΕ, ΑΝ.ΒΟ.ΠΕ., Φωκική ΑΕ και Ελικώνας-Παρνασσός ΑΕ, στα πλαίσια ενός προγράμματος LEADER συνεργασίας.

Αναλυτικό ρεπορτάζ στις σελίδες 8 και 9

ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΣΤΗΝ «ΕΝ ΑΙΘΡΙΑ»

- ✓ Ενημερώνεστε οικολογικά
- ✓ Στηρίζετε τον αγώνα της Οικολογικής Κίνησης Πάτρας

Ετήσια συνδρομή 15€ (10 τεύχη)

Τηλ. επικοινωνίας:
2610-321010,
6978-520961

Οικοτουρισμός

■ Νίκη Τσάμη

Με την ΟΙΚΙΠΑ στα Μετέωρα!

Ήταν πρωί ...τ' Οκτώβρη και μάλιστα δέκα του μήνα, που συγκεντρωθήκαμε, λίγο νυσταγμένοι, είναι αλήθεια, στις 6,45' π.μ., νυχτιάτικα δηλαδή, γεμάτοι προσμονή και χαρά - που μόλις αχνοφαινόταν - στο πάρκιν Καλετζιώτη για μια διήμερη εκδρομή στα Μετέωρα! Η ...ομάδα αυτή τη φορά ήταν διευρυμένη, δηλαδή κοντά στους ενενήντα νομάτους, και συμπεριελάμβανε από παιδιά, εφήβους, νέους, αλλά και πολλούς ...ήντα + (plus).

Με τ έ ω ρ α ! Και μόνο η λέξη έχει από μόνη της μια άλλη διάσταση, αιωρείσαι, ούτε στη γη, που ζουν τα κοινά όντα, ούτε και στον ουρανό, που κατοικούν οι θεοί, αλλά κάπου ανάμεσα!

Ξεκινάμε, λοιπόν, με μουσική μαγική - Σαλέας σε Θεοδωράκη - και φθάνουμε στην αγκαλιά της πανέμορφης Αμφιλοχίας, πίνουμε καφέ και ανοίγει το μάτι μας και βουρ για Ανήλιο. Το Ανήλιο ήταν ο επόμενος σταθμός για φαγητό, που όμως μας απογοήτευσε κάπως (το λουκάνικο-πράσο δεν ήταν ...καθόλου κακό και η γιαγιά μαγείρισσα με διαβεβαίωσε ότι δεν ήταν από τα Lid!). Χορτασμένοι τώρα, ξανά-μανά λεωφορείο για Καλαμπάκα. Θεσ η ομίχλη λίγο, θεσ το φαγητό άλλο λίγο, έναν υπνάκο ... τον πήραμε οι πιο πολλοί.

Στην Καλαμπάκα έβρεχε και είχε ομίχλη και οι βράχοι των Μετεώρων, ίδιοι γίγαντες να στέκονται ανίκητοι και ακοίμητοι φρουροί της πόλης και του κάμπου, στην κυριολεξία αχνοφαινονταν απόκοσμοι. Προορισμός μας ήταν εδώ το μουσείο φυσικής ιστορίας και μανιταριών. Άλλο να βλέπεις κι άλλο να σου λένε, τα πουλιά, κυρίως, αλλά και

τα ζώα - «αεί ο Θεός ο Μέγας ..."ζωγραφοποιεί!"» (ας μου επιτραπεί ο όρος)! Αυτά στον α' όροφο, ενώ στον β' εκτίθενται ομοιώματα μανιταριών, τα οποία ...πλάθει και ... "ζωγραφοποιεί" ο «δάσκαλος των μανιταριών», ο κ. Κ. Βασιλακόπουλος και μεγαλουργεί! Εύγε, δικέ μας, όχι μόνο για τη δημιουργία, αλλά και τη δωρεά, και πάλι εύγε!

Απολαμβάνοντας, εντός του μουσείου, καφέ και «μανιταροψώνια», στη συνέχεια αναχωρούμε, κάπως αποψιλωμένοι, αφού το δεύτερο λεωφορείο είχε τόπο διαμονής την Καλαμπάκα, αναχωρούμε για Τρίκαλα. Και, κατά τα γνωστά, εγκατάσταση στο ξενοδοχείο, λίγη ξεκούραση και είπαμε να γνωρίσουμε τα Τρίκαλα, αφού ήρθαν και οι ...Καλαμπακιώτες και γίναμε ...όλοι.

Αυτή η πόλη δεν έχει μόνο τρία καλά, όπως λέει το όνομα της (Τρι - καλά), αλλά εγώ μόνο καλά έβλεπα και θαύμαζα. Δεν νομίζω να φταίει η βροχή, άλλοτε καταρακτώδης και άλλοτε ήπια, και να μην έβλεπα καθαρά, μάλλον θεωρώ υπόπτους κάποιους δημάρχους. Την άλλη ημέρα το πρωί οι καταράκτες του ουρανού είχαν ανοίξει, μια μελαγχολία και μια θλίψη μας επισκέφτηκαν, αλλά τις διώξαμε σύντομα και βάλαμε τα μεγάλα μέσα για καλύτερη μέρα. Και το θαύμα έγινε, στα Μετέωρα όχι μόνο δεν έβρεχε, αλλά είχε και καυτό ήλιο!

Σκαλιά ανεβήκαμε, σκαλιά κατεβήκαμε μια μάντρα, επίσης (και γι' αυτό υπάρχουν πειστήρια) και είδαμε και θαυμάσαμε ανθρώπινα έργα, κορωνίδες σε έργα της φύσης! Τι να πεις και τι να γράψεις; Τι να θαυμάσεις περισσότερο τη φύση ή τον

Μπροστά από τον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Καλαμπάκας του 11ου αιώνα

Το μοναστήρι του Μεγάλου Μετεώρου

Η ΟΙΚΟ-παρέα μας μπροστά από το μοναστήρι του Μεγάλου Μετεώρου

άνθρωπο, που, όταν θέλει κι αυτός, μεγαλουργεί!

Μια μελαγχολία για το τέλος, αλλά και μια πείνα μάς ήρθε και πάμε για φαγητό. Το φαγητό καλό, το σέρβις για κλάματα... Δεν φύγαμε, όμως, πριν πούμε τη «νεραντζούλα» και άλλα δημώδη

άσματα, πριν ρίξουμε την ζειμπεκιά μας και τους χορούς μας, όπως πάντα, άλλωστε. Και τέλος πήραμε την άγουσα της επιστροφής.

Να είμαστε καλά και σ' άλλα με υγεία!

Μέσα στο σύγχρονο περιβάλλον της κρίσης, με τις κοινωνικές και οικονομικές της προεκτάσεις, παραμένει επίκαιρο το ερώτημα στο κατά πόσο ο **πολιτισμός** αποτελεί αναγκαιότητα ή πολυτέλεια για μία κοινωνία που ταλανίζεται από τόσα προβλήματα.

Ο πολιτισμός ποτέ δεν έπαψε να είναι ζωτικό στοιχείο της κοινωνίας ακόμη και στις πιο δυσχερείς συνθήκες, καθώς οι καλλιτέχνες και πνευματικοί άνθρωποι αναζητούσαν τρόπους και μέσα έκφρασης, για να εξωτερικεύσουν και να αναπτύξουν ιδέες, να αναπτύξουν διαλόγους και να σχολιάσουν καταστάσεις.

Οι τέχνες ανέκαθεν ήταν δυναμικά εργαλεία έκφρασης, και όχι απλά ασχολίες για να περνούν ευχάριστα την ώρα τους κάποιοι χομπίστες ή ερασιτέχνες, και είχαν θέση σε κάθε φάση της ζωής ενεργοποιώντας διαλόγους και αντιλόγους, διαμορφώνοντας αισθητικές και εκφράζοντας την εποχή τους.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο λειτουργήσε και η έκθεση της εικαστικού **Έλλης Μπαρμπαγιάννη**, με τίτλο **“Ορέξεις του Μακρού Χρόνου”**, που φιλοξενήθηκε στο Αρχαιολογικό Μουσείο Πατρών από την 1^η Σεπτεμβρίου μέχρι τις 15 Οκτωβρίου, σε επιμέλεια της Λιάνας Ζωζά και του Γιάννη Μπόλη.

Μέσα στο εικαστικό περιβάλλον της Έλλης Μπαρμπαγιάννη διακρίνει κανείς την συνεχή αναζήτηση στη χρήση των υλικών και των τεχνικών που της επιτρέπουν να δημιουργήσει έργα, τα οποία πηγάζουν απευθείας από το υποσυνείδητο, τα βιώματα και τις αγωνίες της.

Μέσα από την έκθεση της Μπαρμπαγιάννη ο επισκέπτης βγαίνει ενεργοποιημένος έχοντας συνειδητοποιήσει ότι η καλλιτεχνική δημιουργία δεν

είναι απλά μια διεκπεραιωτική διαδικασία, κάτι για να περνάμε τον χρόνο μας ευχάριστα, αλλά μία ενεργοποίηση των αισθήσεων και των συναισθημάτων.

Η θεατρική δραστηριότητα αναμένεται να είναι πλούσια και αυτόν το χειμώνα, με το ΔΗΠΕΘΕ και τις άλλες σκηνές να ετοιμάζουν πολλά και ενδιαφέροντα.

Στην κεντρική σκηνή του ΔΗΠΕΘΕ ανεβαίνει **“Η ζωή του Γαλιλαίου”** του Μπέρτολτ Μπρεχτ, σε μετάφραση του Οδυσσέα Νικάκη, σκηνοθεσία του Κώστα Καζάκου, σκηνικά - κουστούμια της Θάλειας Ιστικοπούλου, μουσική Διονύση Τσακνή και επιμέλεια κίνησης Μάρως Γαλάνη. Στο ρόλο του Γαλιλαίου ο Κώστας Καζάκος, ενώ στους υπόλοιπους ρόλους εμφανίζονται οι: Διονύσης Βούλτσος, Ηλίας Γιαννάκης, Φάνης Δίπλας, Ανδρέας Θανασούλας, Δημήτρης Καλαντζής, Σπύρος Κουβαρδάς, Γιώργος Μάρκου, Πέτρα Μαυρίδη, Γεράσιμος Ντάβαρης, Θανάσης Σαράντος και Δωροθέα Στεργιώτη.

Στα πλαίσια του Άρματος Θέσπιδος, θα περιοδεύσει σε όλη την Αχαΐα η παράσταση **“Ελιξίριον Τσέχωφ”**, σε μετάφραση Λυκούργου Καλλέργη, σκηνοθεσία Χρήστου Στρέπκου και σκηνικά - κουστούμια της Θάλειας Ιστικοπούλου. Παίζουν οι ηθοποιοί Ελένη Καλαντζοπούλου, Κατερίνα Κολυροπούλου, Βασίλης Κόκκαλης και Γιάννης Τσάκωνας.

Στο θέατρο ACT, την Τρίτη 10 Νοεμβρίου παρουσιάζεται η performance ποιητικής απαγγελίας **“Ποιητές επί σκηνής”**, στις 14 Νοεμβρίου Stand-up comedy night, με τους Μιχάλη Μαθιουδάκη και Βύρωνα Θεοδωρόπουλο και από τις 23 Νοεμβρίου και κάθε Δευτέρα και Τρίτη στις 21.30, η σόλο χορογραφία εμπνευσμένη από κείμενα του Λάο Τσε, σε χορογραφία - ερ-

μηνεία του Νίκου Λυμεράτου και βίντεο του Άρη Κουτουλογένη.

Το μήνα Νοέμβριο συνεχίζεται το πρόγραμμα προβολών της Κινηματογραφικής Λέσχης Πάτρας, που γίνονται κάθε Δευτέρα στο Ster Cinemas στη Veso Mare.

Οι προβολές του Νοεμβρίου έχουν ως εξής:

9/11

“Μακριά από τους ανθρώπους” (2014) του Νταβίντ Ελοφέν

16/11

“Το μικρό νησί” (2014) του Αλμπέρτο Ροντρίγκεζ

23/11

“Το αλάτι της γής” (2014) των Βίμ Βέντερς και Τζουλιάνο Ριμπέρο Σαλγκάντο

30/11

“Το μπλε δωμάτιο” (2014) του Ματιέ Αμαλρίκ

7/12

“Magical Girl” (2014) του Κάρλος Βερμούτ

Έργο της Έλλης Μπαρμπαγιάννη

ΚΩΔ.ΕΛΤΑ 110002
 Περιοδική Έκδοση της
 Οικολογικής Κίνησης ΠΑΤΡΑΣ
 Διεύθυνση: Σαχτούρη 64 - Τ.Κ. 262 22 ΠΑΤΡΑ
 Α.Φ.Μ.: 090048446 - Γ' ΔΟΥ ΠΑΤΡΩΝ
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο:
 Θωμάς Κουτρούμπας
 Τηλέφωνο & Fax : 2610 32 10 10
email: oikipa@otenet.gr
Τηλέφωνα μελών: 2610 327 234 , 643 541
 Διευθύνεται απο συντακτική επιτροπή
 Διανέμεται δωρεάν στους υποστηρικτές μας
 Ετήσια συνδρομή για φορείς , οργανισμούς ,
 υπηρεσίες: 40 ευρώ
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: print247, 2610 521 007 ,
 info@print247.gr
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ:
 Άρις Γεωργαντά , 6983884497
ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΕΙΜΕΝΩΝ:
 Παναγιώτης Χαλούλος
**Αριθμός Λογαριασμού για
 κατάθεση συνδρομών:**
 0026-0015-73-0103530143
EUROBANK IBAN:
 GR1802600150000730103530143
 (Βασιλακόπουλος Γ. - Κανέλλης Γ.)
 Μετά την κατάθεση ενημερώστε μας
 τηλεφωνικά.

Υπόμνημα της ΟΙΚΙΠΑ για το τοπικό σχέδιο διαχείρισης των αποβλήτων

Ξερόλλακα σήμερα

I. ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Με βάση την μελέτη του Σχεδίου αλλά και τη διαβούλευση που έγινε με τους φορείς, προκύπτουν τα παρακάτω στοιχεία:

1. Ο νέος σχεδιασμός προβλέπει για την επόμενη πενταετία δεκαπλασιασμό του συνολικού ποσοστού ανακύκλωσης και κομποστοποίησης (από 5% που είναι σήμερα σε 50% το 2020). Θεωρητικά ο στόχος αυτός συμπίπτει με τον Εθνικό σχεδιασμό, στην πραγματικότητα όμως είναι **εξωπραγματικός**, αφού καλούμαστε σε 5 χρόνια να προσεγγίσουμε ποσοστά που έχουν σήμερα ευρωπαϊκές χώρες (Ελβετία, Σουηδία, Βέλγιο) με υψηλά πολιτισμικά επίπεδα και παράδοση δεκαετιών στον τομέα αυτό. Ιδιαίτερα για την κομποστοποίηση οφείλουμε να τονίσουμε ότι απαιτείται αυξημένη συνειδητοποίηση των πολιτών που θα πρέπει να κάνουν μεγαλύτερο διαχωρισμό στην πηγή, από ό,τι σήμερα

2. Όπως διευκρινίστηκε στη δημόσια διαβούλευση, 30000 τόνοι από τα σύμμεκτα απορρίμματα (1/3 του συνόλου) θα πηγαίνουν σε μονάδα επεξεργασίας, όπου θα γίνεται ανάκτηση ανακυκλωμένων υλικών και αερόβια κομποστοποίηση. Θεωρούμε θετικό το γεγονός ότι η **Δημοτική Αρχή βλέπει πλέον αναγκαία την λειτουργία τέτοιας μονάδας έστω και μικρής**, δικαιώνοντας την θέση που έχει διαχρονικά η ΟΙΚΙΠΑ ότι δεν αρκεί η διαλογή στην πηγή για ουσιαστική μείωση του τελικού υπολείμματος. Παραμένει ζητούμενη βέβαια τόσο η χρηματοδότηση του έργου όσο και η σύντομη κατασκευή του.

3. Οι υπολογισμοί της Δημοτικής Αρχής για τελικό υπόλειμμα, της τάξης του 25% που θα πηγαίνει σε ΧΥΤΥ, είναι εκτός πραγματικότητας. Κατά τις δικές μας εκτιμήσεις, με αισιόδοξες προβλέψεις και με μεγάλες καμπάνιες ευαισθητοποίησης, ίσως καταφέρουμε σε 5 χρόνια να φτάσουμε σε ένα συνολικό ποσοστό ανακύκλωσης και κομποστοποίησης 25%. Με βάση το γεγονός ότι στη μονάδα σύμμεκτων θα πηγαίνουν 30000 τόνοι ετησίως (1/3 του συνόλου),

υπολογίζουμε να ανακτώνται περίπου 7000 τόνοι με την μηχανική ανακύκλωση σύμφωνα με την εμπειρία της αντίστοιχης μονάδας στα Χανιά (και όχι βέβαια 21000 τόνοι, όπως γράφει η μελέτη, νόυμερο που δεν στηρίζεται πουθενά). Αν προσθέσουμε και την παραγωγή περίπου 5000 τόνων CLO (ποσοστό 16% επί των εισερχομένων στη μονάδα, που μπορεί να χρησιμοποιείται για επικάλυψη παλαιών ΧΥΤΑ κλπ), έχουμε μια συνολική εκτροπή μέσω της μονάδας 12000 τόνων ή ποσοστό 13% επί του συνόλου.

Συνεπώς, στην καλύτερη περίπτωση, στο τέλος της πενταετίας και εφόσον λειτουργήσει η μονάδα επεξεργασίας σύμμεκτων, θα έχουμε και πάλι ένα ποσοστό άνω του 60% που θα πηγαίνει σε ΧΥΤΥ.

4. Αποκαλυπτική είναι η διεθνής εμπειρία, που καταδεικνύει ότι κράτη, ακόμα και με υψηλά ποσοστά ανάκτησης από ανακύκλωση ή κομποστοποίηση, έχουν υπόλειμμα πάνω από 40% (βλ. πρόσφατη έκθεση της EUROSTAT για τις χώρες της Ευρώπης). Το μεγαλύτερο μέρος αυτού το υπολείμματος το οδηγούν σε μονάδες καύσης.

II. ΒΕΛΤΙΩΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. Με βάση τη δήλωση της Δημοτικής Αρχής ότι ο ΧΥΤΑ της Ξερόλλακας ακόμα και με τον τοίχο αντιστήριξης έχει «ζωή» περίπου 3 χρόνια, πρέπει από τώρα να σχεδιάσουμε την επόμενη μέρα. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει άμεσα να εξασφαλιστεί η χρηματοδότηση του προγράμματος, για να προχωρήσει η κατασκευή των δύο μονάδων κομποστοποίησης των προδιαλεγμένων οργανικών, προμήθεια εξοπλισμού, κατα-

σκευή του ΕΜΑΚ για τους 30000 τόνους των σύμμεκτων απορριμμάτων κλπ. Σε ό,τι αφορά στη μονάδα για τα σύμμεκτα θα πρέπει να εξετασθεί **ενδεχόμενη νέα χωροθέτησή της** (σε συνδυασμό με τον ΧΥΤΥ), γιατί η επιλογή του Φλόκα έχει μεγάλη οικονομική επιβάρυνση για τη διάνοιξη δρόμων κλπ.

2. Μέχρι να οργανωθούν και να λειτουργήσουν τα «πράσινα» σημεία, μπορούν για την τρέχουσα χρονιά να οργανωθούν περιφερειακές **δράσεις ανακύκλωσης ηλεκτρονικών και ηλεκτρικών συσκευών** σε συγκεκριμένα σημεία της πόλης. Τέτοιες δράσεις (όπου συμμετείχαμε ως ΟΙΚΙΠΑ, υποστηρικτικά) έγιναν με επιτυχία στο παρελθόν.

3. Το πρόγραμμα ενημέρωσης – ευαισθητοποίησης των πολιτών είναι καλά σχεδιασμένο και με ρεαλιστικούς στόχους. Για να μπορέσει όμως να υλοποιηθεί, πρέπει να υποστηριχθεί ενεργά από τους τοπικούς φορείς και συλλογικότητες. Είναι απαραίτητη προς τούτο η **συγκρότηση μιας Ομάδας Ανακύκλωσης**, όπου θα συμμετέχουν οι υπεύθυνοι των Γραφείων Περιβαλλοντικής Εκπ/σης (Α΄/βάθμιας και Β΄/θμιας), εκπρόσωποι τοπικών περιβαλλοντικών κινήσεων, εμπλεκόμενοι φορείς κλπ για την εξειδίκευση και την υποστήριξη των δράσεων και με την εθελοντική συνεισφορά των μελών τους. Υπάρχει μια θετική εμπειρία από προηγούμενη λειτουργία αυτής της Ομάδας (όπου συμμετείχε και η ΟΙΚΙΠΑ), και κατά τη γνώμη μας πρέπει να συνεχιστεί.

Κλείνοντας θέλουμε να τονίσουμε ότι, πέρα από τις ενστάσεις που διατυπώσαμε στο πρώτο μέρος της παρέμβασής μας, η ΟΙΚΙΠΑ **θα συμβάλει με όλες τις δυνάμεις της** – όπως έκανε τόσα χρόνια – στην **ευαισθητοποίηση των πολιτών** που έχουν κομβικό ρόλο στη διαδικασία αυτή. Παράλληλα επαναλαμβάνουμε ότι θα πρέπει, με την ευθύνη του Δήμου, να υπάρξει συντονισμός και συνεργασία όλων, συλλογικότητας και φορέων αυτής της πόλης. Η σημαντική αύξηση των ποσοστών ανακύκλωσης και κομποστοποίησης είναι ένα στοίχημα ζωής, που η Πάτρα οφείλει να κερδίσει.

Ρέμα Πικροδάφνης: τσιμέντο να γίνει;

Ρέμα Πικροδάφνης

Ένα από πιο σημαντικά υδροτοπικά οικοσυστήματα της Αθήνας κινδυνεύει να καταστραφεί, με βάση το σχεδιασμό που εκπονήθηκε από την Περιφέρεια Αττικής, στα πλαίσια αντιπλημμυρικών έργων που περιλαμβάνουν παροχέτευση των όμβριων υδάτων από την Ηλιούπολη στο Ρέμα Πικροδάφνης και την τσιμεντοποίηση μεγάλου τμήματός του.

Όπως καταγγέλλουν τοπικοί φορείς, τα σχεδιαζόμενα έργα δεν αντιμετωπίζουν τα προβλήματα, αφού με την ευθυγράμμιση της κοίτης του ρέματος και την καταστροφή των μαιανδρισμών του δεν θα αποσβένεται η ορμή των υδάτων, τα οποία θα εκτοξεύονται με μεγάλη ταχύτητα στις χαμηλότερες περιοχές, εντείνοντας έτσι τις προϋποθέσεις εκδήλωσης πλημμυρικών φαινομένων.

Από την άλλη μεριά, με κοινή τους επιστολή οι περιβαλλοντικές οργανώσεις ANIMA, ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ Περιβάλλοντος και Πολιτισμού, Ελληνική Εταιρία Προστασίας της Φύσης και Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία στην Περιφερειάρχη Ρένα Δούρου, εκφράζουν τις αντιρρήσεις τους στο σχεδιαζόμενο έργο, εστιάζοντας σε σοβαρές ελλείψεις και σφάλματα στην Περιβαλλοντική μελέτη, όπως:

1. Δεν καταγράφεται επαρκώς η πλούσια βιοποικιλότητα του ρέματος, ενώ **δεν αναφέρονται καν τα υδρόβια φυτά ή και τα ψάρια**, γεγονός ιδιαίτερα παράδοξο για μια μελέτη που αναφέρεται σε �έμα. Αξιοσημείωτο είναι και το γεγονός ότι η μελέτη αναφέρει την παρουσία **μόνον είκοσι ειδών πουλιών**, ενώ είναι γνωστό ότι, μέχρι σήμερα, έχουν παρατηρηθεί και φωτογραφηθεί περισσότερα από **100 είδη** στο �έμα αυτό, πολλά από τα οποία προστατεύονται αυστηρά από την ελληνική και ευρωπαϊκή νομοθεσία.
2. Η μελέτη δεν λαμβάνει υπόψη την οικολογική σπουδαιότητα του ρέματος και, κυρίως, τη σοβαρότατη επίπτωση

των έργων στο φυσικό περιβάλλον. Οι περίπου **150 παρεμβάσεις** που προτείνονται στη μελέτη **δεν αφήνουν ανέγιχτο** ούτε ελάχιστο τμήμα φυσικής κοίτης και περιλαμβάνουν **τσιμεντένιους τοίχους και συρματοκιβώτια**, τα οποία θα επιφέρουν άνευ προηγουμένου καταστροφή στο τοπίο και στο οικοσύστημα. Και αν καταστραφεί το �έμα της Πικροδάφνης, θα χαθεί μία από τις τελευταίες νησίδες βιοποικιλότητας μέσα στην πόλη.

Οι περιβαλλοντικές οργανώσεις, υπογραμμίζουν με την επιστολή τους, τη μεγάλη περιβαλλοντική σημασία του ρέματος της Πικροδάφνης και την ανάγκη προστασίας και ανάδειξής του, καλώντας τους αρμόδιους υπηρεσιακούς και πολιτικούς παράγοντες, **να διαφυλάξουν τον υδροτοπικό χαρακτήρα του ρέματος** και να απορρίψουν τη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων.

Τα αστικά ρέματα προστατεύονται διεθνώς, αφού θεωρούνται σημαντικός παράγοντας για την αναβάθμιση του ανθρωπογενούς περιβάλλοντος των πόλεων. Η παρουσία τους συμβάλλει τόσο στη βελτίωση του μικροκλίματος (λειτουργώντας ως διάδρομοι κυκλοφορίας του αέρα), όσο και στην αισθητική του τοπίου αποτελώντας μια σπάνια όαση πρασίνου και δροσιάς, ενώ προσφέρουν μοναδικές ευκαιρίες για αναψυχή και περιβαλλοντική εκπαίδευση.

Το �έμα της Πικροδάφνης (πηγάζει από τη δυτική πλευρά του Υμηττού και καταλήγει στη θάλασσα, στα σύνορα Παλαιού Φαλήρου και Καλαμακίου) είναι ένα από τα ελάχιστα ρέματα που έχουν απομείνει στην Αττική (συνολικά 13), με ανέπαφη τη φυσική του κατάσταση στο μεγαλύτερο μέρος, και αυτό που χρειάζεται είναι παρεμβάσεις για αποκατάσταση και αναβάθμισή του. Δυστυχώς ένας επιβαρυντικός παράγοντας είναι τα υγρά λύματα και τα σκουπίδια, που ανεξέλεγκτα ρίχνονται στην κοίτη του ή υποβαθμίζουν τη φυσική βλάστηση στις όχθες του.

Μια πολύτιμη διάσωση

Μια πεντάχρονη θηλυκή αρκούδα, που είχε σφηνωθεί με τον θώρακα σε παράνομη συρμάτινη θηλιά, με κίνδυνο να πεθάνει από ασφυξία, σε περιοχή κοντά στη Σιάτιστα Κοζάνης, κατάφερε να απελευθερωθεί η περιβαλλοντική οργάνωση «Καλλιστώ» σε συνεργασία με τοπικούς φορείς (Δασαρχείο, Κτηνιατρική Υπηρεσία κλπ).

Η παγιδευμένη αρκούδα αναισθητοποιήθηκε από κτηνίατρο που συνεργάζεται με την οργάνωση και στη συνέχεια απελευθερώθηκε, χωρίς να έχει τραυματιστεί σοβαρά. Η αρκούδα συνήλθε από τη νάρκωση και κινείται – προς το παρόν – σε δασική περιοχή, μακριά από οικισμούς, ενώ για ερευνητικούς και διαχειριστικούς σκοπούς, τοποθετήθηκε δορυφορικό ραδιοκολλάρο που θα στέλνει γεωγραφικό στίγμα κατά τακτά χρονικά διαστήματα.

Η χρήση συρμάτινων θηλιών με στόχο, πιθανώς, τη λαθροθηρία αγριογούρουνων, είναι μια παράνομη πρακτική, που εκτός από τη βαναυσότητά της για τα ζώα, που έχουν την ατυχία να παγιδευτούν, θέτει σε κίνδυνο και απειλούμενα είδη της άγριας ζωής, όπως οι αρκούδες. Ανάλογο περιστατικό είχε σημειωθεί και τον περασμένο Απρίλιο, στο Βατερό Κοζάνης, όπου και πάλι είχε κληθεί η «Καλλιστώ» σε βοήθεια.

Η «ΜΗΤΕΡΑ ΦΥΣΗ» ΔΕ ΣΤΑΜΑΤΑ ΝΑ ΜΑΣ ΦΡΟΝΤΙΖΕΙ!

Με τον ερχομό του **Νοέμβρη** το **φθινόπωρο** οδεύει προς τη δύση του και μεις φοράμε ακόμα τα ...κοινοτόμικά μας! Σε εξόρμηση στο δάσος της **Φολόης**, προ ολίγων ημερών, για συλλογή **μανιταριών**, οι φυλλοβόλες βελανιδιές έστεκαν ...καταπράσινες στον ήλιο, ενώ λίγα κασιασμένα κυκλάμινα προσπαθούσαν να μας πείσουν ότι, παρά τις παραξενιές του καιρού ετούτου, αυτά βγήκαν ακριβώς στην ...ώρα τους!

Επίσης, τα **Νόμπελ** ανακοινώθηκαν κανονικά στις αρχές του Οκτώβρη, για να μας θυμίσουν και πάλι ότι κάποιιοι «υπερ-άνθρωποι» μέσα σε εργαστήρια, σπουδαστήρια και βιβλιοθήκες χύνουν τόνους ιδρώτα ερευνώντας! Και οι βραβευθέντες έχουν συνήθως συμπληρώσει ένα τόσο δα κομματάκι στο παζλ της γνώσης μας για τη **μητέρα φύση** και τους **μηχανισμούς** που τη διέπουν.

Για παράδειγμα, το φετινό **Νό-**

Το περίφημο μετάλλιο του βραβείου Νομπελ

μπελ Χημείας δόθηκε στους **Τόμας Λίνταλ** από τη **Σουηδία**, **Πολ Μόλντριχ** από τις **ΗΠΑ** και **Αζίζ Σανζάρ** από την **Τουρκία**, διότι ο καθένας από αυτούς ανακάλυψε ουσιαστικά έναν διαφορετικό **μηχανισμό**

επιδιόρθωσης του τυχαία «μεταλλαχθέντος» ανθρώπινου **DNA**. Δηλαδή, ενώ κατά τη διάρκεια τη ζωής μας εκτιθέμεθα σε πολλούς **περιβαλλοντικούς**, κυρίως, παράγοντες, π.χ. σε ποικίλα **καρκινογόνα χημικά**, που αλλοιώνουν το DNA μας και ως εκ τούτου μας προκαλούν **ασθένειες**, εντούτοις πολλές βλάβες επιδιορθώνονται «από μόνες» τους με τους τρόπους που αποκάλυψαν αυτοί οι επιστήμονες.

Όπως βλέπουμε, παρότι εμείς οι **ανόητοι άνθρωποι** καταβάλλουμε ...«φιλότιμες προσπάθειες» για να **μολύνουμε** με **μεταλλαξιγόνους παράγοντες** τον **αέρα** που αναπνέουμε, το **νερό** που πίνουμε ακόμα και το **φαΐ** που τρώμε, η **μητέρα φύση** προσπαθεί αυθόρμητα να **μαντάρει** τις αβαρίες που προκαλούνται έτσι στο **DNA** μας και να μας προστατεύσει από εκφυλιστικές αρρώστιες! ... Μέχρι τότε άραγε;

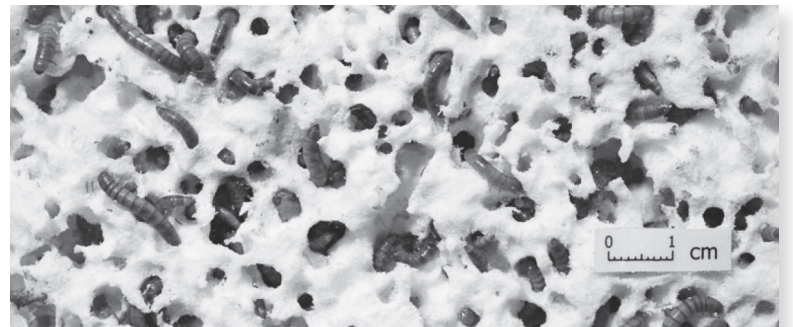
ΤΑ ...ΣΚΑΘΑΡΙΑ ΘΑ ΜΑΣ ΛΥΣΟΥΝ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ ΣΚΟΥΠΙΔΙΩΝ;

Και μιλώντας για διάφορες αμφιλεγόμενες ουσίες, με τις οποίες «τροφοδοτούμε» με αμείωτη ένταση το **περιβάλλον** μας, μπορούμε άνετα να αναφερθούμε στο **φελιζόλ** (ή αλλιώς **πολυστυρένιο**), με το οποίο κατασκευάζονται από **μονώσεις** μέχρι **...ποτήρια** και **πιάτα** (από στυροαφρό)! Είναι μη βιοδιασπώμενο, μη ανακυκλώσιμο, αργεί πάρα πολύ να αποδομηθεί και θεωρείται πιο προβληματικό για το περιβάλλον σε σχέση με άλλα είδη πλαστικού, όπως το **πολυαιθυλένιο**. Ενδεικτικά, επίσης, σας ενημερώνουμε ότι μόνο στις **ΗΠΑ**, κάθε χρόνο καταλήγουν στα σκουπίδια περίπου **2,5 δισεκατομμύρια** ποτήρια στυροαφρού!

Αυτό λοιπόν το απαίσιο κατασκευάσμα φαίνεται ότι

οι **προνύμφες** του **σκαθαριού *Tenebrio molitor*** το βρίσκουν πολύ του γούστου τους και όλα δείχνουν ότι μπορούν να ζουν τρώγοντας αποκλειστικά και μόνο πολυστυρένιο! Συγκεκριμένα, κάθε προνύμφη, μήκους περίπου 2,5 εκατοστών, καταναλώνει κάθε μέρα μέχρι 40 milligram πολυστυρένιου, όσο ένα μικρό χάπι. Το μισό μετατρέπεται σε διοξείδιο του άνθρακα, όπως θα συνέβαινε σε οποιαδήποτε άλλη τροφή, ενώ το υπόλοιπο μισό αποβάλλεται στα κόπρανα, τα οποία «δείχνουν αρκετά ασφαλή» για να χρησιμοποιηθούν ως **υπόστρωμα φύτευσης**.

Και αν ανησυχείτε για το γενετικό ...μέλλον των σκαθαριών, οι ερευνητές **Περιβαλλοντικής Μηχανικής** στο **Πανεπιστήμιο**

Οι προνύμφες του *Tenebrio molitor* ενώ...γευματίζουν!

του **Στάνφορντ** που έκαναν τα σχετικά πειράματα, μας διαβεβαιώνουν ότι οι προνύμφες που ανατράφηκαν αποκλειστικά με φελιζόλ, έδειχναν εξίσου υγιείς και καλοανεπτυγμένες με τις προνύμφες της ομάδας ελέγχου, οι οποίες ακολουθούσαν μια πιο συμβατική δίαιτα! Το πλαστικό πάντως δεν αποδομείται από τα ίδια τα σκαθάρια, αλλά από **βακτήρια** που ζουν στο έντερό τους και έχουν την ασυνήθιστη μεταβολική ικανότητα να διασπούν **οργανικά πολυμερή** όπως το πολυστυρόλιο.

Ενημερωτικά σας λέμε, επίσης, ότι η ίδια η ερευνητική ομάδα του Στάνφορντ είχε ανακαλύψει παλαιότερα ότι ένα είδος

νυχτοπεταλούδας, η ***Plodia interpunctella***, φέρει στο έντερό της μικροοργανισμούς που διασπούν το **πολυαιθυλένιο**, το οποίο χρησιμοποιείται ευρέως σε **πλαστικές σακούλες**. Σήμερα, τόσο το σκαθάρια *Tenebrio molitor* όσο και η νυχτοπεταλούδα *Plodia interpunctella* εκτρέφονται σε βιομηχανική κλίμακα, και οι προνύμφες τους πωλούνται ως **τροφή για κατοικίδια** ψάρια, ερπετά και πτηνά. Εφόσον λοιπόν η αποκλειστική δίαιτα με πλαστικά αποδειχθεί ότι δεν επιβαρύνει τις προνύμφες με **τοξίνες**, τα **πλαστικά σκουπίδια** θα μπορούσαν να αποδειχθούν μια μέρα καλή πηγή τροφής για ...κατοικίδια!

ΕΙΝΑΙ ΕΦΙΚΤΟΣ ΕΝΑΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΡΟΦΟΔΟΤΟΥΜΕΝΟΣ 100% ΑΠΟ ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΕΣ ΠΗΓΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ;

Ως γνωστόν, η μικρή **Δανία** θεωρείται, (και μπράβο της), πρωτοπόρος των **ανανεώσιμων πηγών ενέργειας**, αφού τα **αιολικά** της **πάρκα** καλύπτουν σήμερα σχεδόν το **30% των εγχώριων αναγκών** της, ενώ προγραμματίζεται, μάλιστα, το ποσοστό αυτό να αυξηθεί μέχρι το έτος **2035** στο εντυπωσιακότατο **84%**!

Η εκπληκτική είδηση, όμως, που έφθασε λίγο καθυστερημένα, βέβαια, σε μας, είναι ότι φέτος στις **9 Ιουλίου** ο άνεμος στη Δανία ήταν τόσο δυνατός, ώστε οι ανεμογεννήτριες κάλυψαν το **140% της εγχώριας ζήτησης**, και το **περίσσευμα** μοιράσθηκε! Έτσι, μέσω των διακρατικών καλωδίων, το 20% του πλεονάσματος εξήχθη στη **Νορβηγία**, ενώ το υπόλοιπο 80% μοιράστηκε ανάμεσα στη **Γερμανία** και τη **Σουηδία**, η οποία μπορεί να αποθηκεύει την ενέργεια σε **υδροηλεκτρικές μονάδες** για μελλοντική χρήση (ουσιαστικά το νερό αντλείται σε μεγάλο ύψος από όπου μπορεί στη συνέχεια να διοχετευτεί σε υδροηλεκτρικές τουρμπίνες). Επίσης,

Θαλάσσιο αιολικό πάρκο στη Δανία

οι αριθμοί έδειξαν ότι τις ώρες του **ρεκόρ** τα αιολικά πάρκα δεν λειτουργούσαν καν στη μέγιστη ονομαστική ισχύ τους, που είναι τα **4,8 gigawatt!**

Αυτό το **ρεκόρ ηλεκτροπαραγωγής** από αιολικές μονάδες «δείχνει ότι ένας κόσμος που τροφοδοτείται κατά 100% από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας **δεν είναι απλά φαντασία**», σχολίασε ο εκπρόσωπος του **Ευρωπαϊκού Συνδέσμου Αιολικής Ενέργειας** κι εμείς συμφωνούμε απόλυτα μαζί του!

ΜΕΙΩΣΤΕ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΡΥΠΑΝΣΗ ΜΕ ΤΟ ...ΜΑΓΙΟ ΣΑΣ!

Μηχανικοί του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνια δημιούργησαν πρόσφατα ένα πορώδες και υδροφοβικό υλικό προερχόμενο από σακχαρόζη (μια μορφή ζάχαρης), που έχει υποβληθεί σε θερμική επεξεργασία. Γνωστό και ως «**Σφουγγάρι**» (**Sponge**), το καινοτόμο «υπερυλικό», χάρη στη νανοδομή του, έχει τη δυνατότητα να απομακρύνει το νερό και ταυτόχρονα να απορροφά από αυτό και να αποθηκεύει **ρυπαντές** και **τοξίνες** βάρους 25 φορές μεγαλύτερου από το δικό του!

Αρχικά αυτό προοριζόταν για την αφαλάτωση του νερού της θάλασσας, τον καθαρισμό πετρελαιοκηλίδων ίσως και των βαφών που εφαρμόζονται σε δορυφόρους και αεροσκάφη. Εντούτοις, η εταιρεία αρχιτεκτονικής και σχεδίου **Eray Carbajo** ενσωμάτωσε το υλικό σε ένα **μαγιό μπικίνι**, (το **SpongeSuit**), που δημιουργήθηκε με τη μέθοδο της τρισδιάστατης εκτύπωσης! Αφού οι τοξικές ουσίες παγιδεύονται στους εσωτερικούς πόρους του μαγιό,

Μοντελάκια που θα φορεθούν πολύ!

δεν έρχονται σε επαφή με το δέρμα του κολυμβητή και απελευθερώνονται πάλι μόνο όταν το υλικό υποβληθεί σε υπερθέρμανση πάνω από 1000 βαθμούς Κελσίου.

Έτσι, οι **(οικο)κολυμβήτριες** ή οι **τολμηροί (οικο)κολυμβητές** θα μπορούν να συνδυάζουν μια βουτιά στη θάλασσα με ...καθαρισμό του νερού, ενώ το μαγιό τους μπορεί να χρησιμοποιηθεί για περισσότερες από 20 φορές προτού επιστραφεί προς **ανακύκλωση**! Η τεχνολογία αυτή, που συνδυάζει την οικολογική συνείδηση με τα είδη ρουχισμού κέρδισε το διεθνή διαγωνισμό **Reshape 2015!**

ΜΙΚΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΚΟΣΜΟ

Πριν από ένα χρόνο επιβλήθηκε μια χρέωση πέντε μόλις πεννών ανά πλαστική σακούλα σε όλα τα καταστήματα της **Σκωτίας!** Η παροικιμώδης τσιγκουνιά των κατοίκων φαίνεται ότι λειτούργησε υπέρ του **περιβάλλοντος**, αφού η χρήση της μειώθηκε κατά 80%, οι επιχειρήσεις του λιανικού εμπορίου γλύτωσαν 6,7 εκατομμύρια λίρες και εξοικονομήθηκαν 4.000 τόνοι πλαστικού, αλλά και 2.500 τόνοι διοξειδίου του άνθρακα. Και να φανταστείτε ότι νωρίτερα διανέμονταν εκεί περισσότερες από 800 εκατομμύρια πλαστικές σακούλες μιας χρήσης κάθε χρόνο, περισσότερες κατά κεφαλή από οπουδήποτε αλλού στη **Βρετανία!**

Διεθνής ερευνητική ομάδα αποκάλυψε ότι η **οξυβενζόνη**, που είναι μια από τις ουσίες που μπλοκάρουν αποτελεσματικά την **υπεριώδη ακτινοβολία** και χρησιμοποιείται σε 3.500 μάρκες αντηλιακών(!) σε όλο τον κόσμο, απαντάται σε πολύ μεγάλες ποσότητες στη θάλασσα τουριστικών περιοχών, όπως της **Χαβάης** και της **Καραϊβικής** με **κοραλλιογενείς υφάλους**. Πειράματα έδειξαν ότι η οξυβενζόνη προκαλεί βλάβες στο DNA και διαταράσσει το **ορμονικό σύστημα** στις **προνύμφες των κοραλλιών** με αποτέλεσμα αυτές να παγιδεύονται μέσα στον ίδιο τον εξωσκελετό τους και να πεθαίνουν. Απαιτείται, λοιπόν, άμεσος **περιορισμός** της χρήσης αντηλιακών σε τέτοιες **ευαίσθητες περιοχές**, αλλά και ...παντού!

Οι επιστήμονες από το Πανεπιστήμιο Επιστήμης και Τεχνολογίας «Βασιλιάς Αμπντάλα» της **Σαουδικής Αραβίας** εμπνεόμενοι από την φωτονική κρυσταλλική δομή των **φολίδων** στο κέλυφος του σκαραβαίου **cyphochilus** δημιούργησαν ένα υλικό που απορροφά το ηλιακό φως σε ποσοστό 98-99% από όλες τις γωνίες! Το νέο υλικό θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί στην κατασκευή ηλιακών κυψελών υπερυψηλής αποδοτικότητας, που θα απορροφούν και θα μετατρέπουν σε ενέργεια ένα πολύ μεγάλο φάσμα της ηλιακής ακτινοβολίας, στην τεχνολογία των **οπτικών ινών** αλλά και να εφαρμοστεί σε **μονάδες αφαλάτωσης**.

«Κορινθιακός, θάλασσα ζωντανή»

Μια ημερίδα στην Πάτρα με στόχο την προστασία του Κορινθιακού

6 ημέρες
ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΟΥ

Διατοπικό Σχέδιο Συνεργασίας
"ο Κορινθιακός Κόλπος"

«Κορινθιακός, θάλασσα ζωντανή»
ημέρες ζωής

7 Οκτωβρίου
2015
ώρα 19:00
Δικηγορικός Σύλλογος Πατρών

7/10 ΤΕΤΑΡΤΗ
ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΣ ΓΥΡΟΣ
Στυμφαλία (Μουσείο Περιβάλλοντος), ώρα 16:00
ΗΜΕΡΙΔΑ «Κορινθιακός, θάλασσα ζωντανή»
Δικηγορικός Σύλλογος Πατρών [Φιλοσοφίας 24, 3^{ος} όρ.], ώρα 19:00 - 21:30
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Το παρόν ανηρροποδοείται στο πλαίσιο του Προγράμματος "προσέγγιση LEADER" άρθρο 4.21 του ΠΡΗ 2007-2013 υπό το ΕΓ-ΤΑΡ και το ελληνικό δημόσιο.

Διοργανωτές της όλης σειράς εκδηλώσεων, από την οποία θα προκύψει σειρά από τελικά παραδοτέα, ήταν οι Αναπτυξιακές Εταιρίες Αιτωλική ΑΕ, Αχαΐα ΑΕ, ΑΝ. ΒΟ.ΠΕ., Φωκική ΑΕ και Ελικώννας-Παρνασσός ΑΕ, στα πλαίσια ενός προγράμματος LEADER συνεργασίας.

Οι εισηγήσεις

Παραθέτουμε παρακάτω πολύ συνοπτικά τις εισηγήσεις που παρουσιάστηκαν στην ημερίδα.

Ηρώ Τσιμπρή

Γενική Δ/ντρια-Συντονίστρια Τοπικού Προγράμματος LEADER 2007-2013.

«Σύντομη αναφορά στους σκοπούς του προγράμματος "Ημέρες Κορινθιακού"»

Η κ. Η. Τσιμπρή προσδιόρισε αρχικά το χαρακτήρα του διατοπικού σχεδίου «Ο Κορινθιακός Κόλπος». Το σχέδιο, είπε, αφορά στην αναγνώριση της σημαντικότητας του Κορινθιακού Κόλπου ως πολιτισμικού στοιχείου των τοπικών κοινωνιών, που στοχεύει στην ανάδειξη της ταυτότητας των περιοχών, στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας του τομέα παραγωγής τοπικών προϊόντων, στην ενθάρρυνση της διαφοροποίησης της αγροτικής οικονομίας προς την κατεύθυνση της τουριστικής διεύρυνσης και στη βελτίωση της ποιότητας ζωής των πολιτών, με σεβασμό στο περιβάλλον και στην παράδοση.

Μέσα για την επίτευξη των στόχων που θα υλοποιηθούν στο πλαίσιο του προγράμματος είναι η έκδοση δίγλωσσου λευκώματος, σχεδιασμός και ανάπτυξη διαδραστικού portal, η δημιουργία ντοκιμαντέρ για τον Κορινθιακό Κόλπο, ευαισθητοποίηση τοπικού πληθυσμού - διοργάνωση εκδηλώσεων «Ημέρες Κορινθιακού», η δημιουργία εκπαιδευτικού πακέτου με θεματικά έντυπα (οικοσύστημα, ιστορία, πολιτισμός, παιχνίδι) για την εκπαιδευτική κοινότητα καθώς και εκπαιδευτικών χαρτών σε μορφή fiche με ιστορικά και πολιτιστικά στοιχεία.

Αντζελα Λάζου

Στέλεχος της Greenpeace Ελλάδας, «Κορινθιακός Κόλπος, ένα μικρό καταφύγιο ζωής»

Η κ. Λάζου ανέπτυξε την από ετών (πριν το 2008) διατυπωμένη πρόταση της Greenpeace, για θεσμοθέτηση θαλασσί-

ων ζωνών στον Κορινθιακό, που θα είναι καταφύγια για τη θαλάσσια ζωή. Η πρόταση είχε βασιστεί σε στοιχεία μελέτης του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης για τη θαλάσσια ζωή του Κορινθιακού. Μερικά από τα κύρια σημεία της εισήγησής της είναι:

Ο Κορινθιακός Κόλπος είναι μια μικρογραφία της Μεσογείου, η οποία, όπως όλη η Ευρώπη, αντιμετωπίζει μια μη βιώσιμη κατάσταση, στην οποία οι άλλοτε πλούσιοι και ποικίλοι πληθυσμοί ψαριών έχουν αποδεδειχθεί σε ένα κλάσμα του αρχικού μεγέθους τους, οδηγώντας σε μια οικολογική, κοινωνική και τελικά οικονομική κρίση.

Περισσότερο από το 80% των εμπορικών ιχθυοαποθεμάτων στην Ευρώπη είναι υπεραλιευμένα ή πλήρως εκμεταλλευόμενα. Περισσότερα από 90 είδη ψαριών κινδυνεύουν με εξαφάνιση στην Ευρώπη, σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση της Διεθνούς Ένωσης για τη Διατήρηση της Φύσης (IUCN).

Η υπεραλίευση είναι αποτέλεσμα των καταστροφικών αλιευτικών πρακτικών και του υπερβολικού μεγέθους του βιομηχανικού αλιευτικού στόλου.

Η ετήσια εθνική αλιευτική παραγωγή έχει μειωθεί σχεδόν κατά 50% τα τελευταία 15 χρόνια κάνοντας πολλές φορές το επάγγελμά των αλιέων ασύμφορο και το μέλλον του Έλληνα ψαρά αβέβαιο.

Το 45% της ψαριάς της μηχανότρατας δεν φτάνει ποτέ στις ψαραγορές. Οι απορρίψεις μπορεί να φτάσουν και τους 15.000 τόνους ετησίως.

Χρειαζόμαστε μια ολοκληρωμένη πολιτική για τη θάλασσα στην Ελλάδα, η οποία θα προστατεύει αποτελεσματικά τις ελληνικές θάλασσες μέσα από τη βιώσιμη διαχείριση της αλιείας, αλλά και τη δημιουργία ενός δικτύου θαλάσσιων καταφυγίων. Έχει παρατηρηθεί 61% αύξηση της παραγωγικότητας των ψαριών μέσα σε καταφύγιο, 39% γύρω από το καταφύγιο.

Τα οφέλη τους: Αύξηση της απόδοσης της αλιείας. Προσφέρουν πολύτιμες πληροφορίες για την επιστημονική έρευνα. Ωφελούν τουριστικές δραστηριότητες, όπως η κατάδυση, η υποθαλάσσια φωτογράφιση και η παρατήρηση κάποιων ειδών, δίνοντας την ευκαιρία εναλλακτικών πηγών εσόδων στις παράκτιες κοινότητες.

Ευνοούν τον αλιευτικό τουρισμό, που, αν σχεδιαστεί προσεκτικά, με μια ολιστική προσέγγιση λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, μπορεί να έχει πολλά οφέλη.

Ιδιαίτερη επιτυχία είχε, παρά τις δυσχέρειες (καταρακτώδης βροχή, ακόμη και διακοπή ρεύματος), η ημερίδα «Κορινθιακός, θάλασσα ζωντανή», που διοργάνωσε η Οικολογική Κίνηση Πάτρας την Τετάρτη 7 Οκτωβρίου το βράδυ, στην Αίθουσα του Δικηγορικού Συλλόγου Πατρών στην Πάτρα. Η ημερίδα θεωρούμε πως πέτυχε τους στόχους της, που ήταν αφενός η ενημέρωση του κοινού για την περιβαλλοντική αξία, τις ζωντανές αξίες θα λέγαμε, του Κορινθιακού Κόλπου, αφετέρου η τεκμηρίωση ότι το αίτημα να ανακηρυχθεί σε **προστατευόμενη περιοχή αλιείας**, με τη συνεπαγόμενη **μόνιμη επιστημονική παρακολούθηση**, είναι ρεαλιστικό και ώριμο.

Η ημερίδα ήταν μέρος ενός ευρύτερου συνόλου εκδηλώσεων με τίτλο «**Ημέρες Κορινθιακού - Ημέρες ζωής**», που διοργανώθηκαν σε διάφορες πόλεις παράκτιες ή γειτνιαζουσες με τον Κορινθιακό, όπως Ιστιοπλοϊκός αγώνας με κατάληξη τη Ναύπακτο και ημερίδα στην ίδια πόλη με αντικείμενο την τουριστική αξιοποίηση του Κόλπου, ποδηλατικός γύρος στη Στυμφαλία Κορινθίας, ημερίδα στην Ιτέα με θέμα την βιώσιμη αλιεία στον Κόλπο, παράσταση της «Εκάβης» στο Αίγιο, από το Υπαίθριο Θέατρο Αιγίου, ημερίδα στο Κιάτο με θέμα τον Κορινθιακό ως θαλάσσιο δρόμο, ημερίδα στη Λιβαδειά για τη θαλάσσια χωροταξία και τον σχετικό στρατηγικό σχεδιασμό, κινητή φωτογραφική έκθεση για τον Κορινθιακό, διάπλου της Διώρυγας Κορίνθου με 200 μαθητές, αγώνες σκακιού στη Ναύπακτο, ιστιοπλοϊκή συνάντηση στο Αλεποχώρι Μεγάρων.

Η περίπτωση του Κορινθιακού

Ο Κορινθιακός διαθέτει 4 είδη δελφινιών που βρίσκουμε στη Ελλάδα, τα κοινά δελφίνια, τα ζωνοδέλφια, τα σταχοδέλφια και τα ρινοδέλφια και έχει προταθεί στο σύνολό του ως περιοχή προστασίας του κοινού δελφινιού. Διαθέτει κοράλλια, λιβάδια ποσειδωνίας, πλούτο και ποικιλία ψαριών. Όμως η αλιεία στον Κορινθιακό επεκτείνεται συνεχώς προς ψάρια που βρίσκονται πιο ψηλά στην τροφική αλυσίδα (μεγαλύτερα συνήθως ψάρια). Αυτό αποδίδεται όχι σε πραγματική αύξηση των «μεγάλων» ψαριών, αλλά κυρίως στον εκσυγχρονισμό και την αποτελεσματικότητα των αλιευτικών εργαλείων. Επομένως ο Κορινθιακός Κόλπος αποτελεί ιδανικό παράδειγμα θαλάσσιας περιοχής, η οποία συγκεντρώνει όλα τα κριτήρια, για να συμπεριληφθεί στις περιοχές προστασίας.

Βασίλης Παπαδόπουλος

Φυσικός Ωκεανογράφος στο Ινστιτούτο Ωκεανογραφίας του Ελληνικού Κέντρου Θαλασσίων Ερευνών (ΕΛΚΕΘΕ)

«Η ανάγκη Ωκεανογραφικής Παρακολούθησης του συστήματος του Κορινθιακού Κόλπου»

Ο εισηγητής άμεσα και από την αρχή τόνισε ότι η αναγκαιότητα της ωκεανογραφικής Παρακολούθησης του συστήματος του Κορινθιακού Κόλπου υπάρχει γιατί, όσο και αν ακούγεται παράδοξο, οι σχετικές γνώσεις μας είναι πολύ ελλιπείς.

Γιατί είναι τόσο απαραίτητο να γνωρίζουμε όσο το δυνατό καλύτερα τη λειτουργία του οικοσυστήματος του Κορινθιακού Κόλπου; Πρωτίστως για τη σοφή διαχείρισή του και την αποκατάστασή του, όπου αυτό απαιτείται.

Τι μας λείπει σε σχέση με τον Κορινθιακό;

Στοιχεία τα παρακάτω:

Κατανομή βασικών ιδιοτήτων (T-S-DO), Δομή της κυκλοφορίας των νερών, Δημιουργία των βαθιών νερών, Χημικά χαρακτηριστικά της στήλης του νερού, Χημικά χαρακτηριστικά του ιζήματος, Βιολογία της στήλης νερού (φυτοπλαγκτόν και ζωοπλαγκτόν), Βιολογία του πυθμένα (φυτοβένθος και ζωοβένθος).

Οι κίνδυνοι για την κλειστή αυτή θάλασσα είναι: η διάβρωση των ακτών (Βόρεια Πελοπόννησος), επιπτώσεις από τη Ναυσιπλοΐα, βιομηχανικά και κυρίως αστικά απόβλητα, εκπτώσεις από λιπάσματα και φυτοφάρμακα που προκαλούν ευτροφισμούς, απορρίμματα (στο νερό και στο βυθό). Αν έχουμε σταθερά αξιόπιστα και τη γνώση αυτή, θα βοηθήσει σοβαρά στην τεκμηριωμένη αντιμετώπιση των κινδύνων, κατέληξε ο κ. Παπαδόπουλος.

Κωνσταντίνος Κουτσικόπουλος

Καθηγητής Βιολογικού Τμήματος Πανεπιστημίου Πατρών.

Ο καθ. Κουτσικόπουλος με θέμα **«Κορινθιακός Κόλπος: Ένα μοναδικό, αλλά άγνωστο, φυσικό εργαστήριο»**, πραγματοποίησε μια ιδιαίτερα εντυπωσιακή ομιλία, στηριγμένη σε πλούσιο οπτικό υλικό, φωτογραφίες και βίντεο.

Έδωσε έμφαση στην επιβάρυνση των ακταίων περιοχών από την επιμήκη οικιστική επέκταση, δείχνοντας με σχετικό βίντεο ότι δύσκολα βρίσκεις κενά από δόμηση τμήματα στην ακτογραμμή, κάτι που επηρεάζει, κατά τρόπο όχι πλήρως γνωστό, την παράκτια ζωή, για την οποία τα αβαθή νερά αποτελούν πολύτιμο «βρεφοκομείο». Ιδιαίτερη και θετική αίσθηση έκανε στο κοινό η παρουσίαση που έκανε απλού συστήματος (με επάλληλες σχάρες) για την αποφυγή αλίευσης μικρού μεγέθους ψαριών στη λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου, που εφαρμόστηκε με πρόταση των επιστημόνων του Πανεπιστημίου Πατρών και αποδοχή των ψαράδων, με ήδη ορατά καλά αποτελέσματα.

Επιφυλλασσόμαστε για εκτενέστερη παρουσίαση της εισήγησής του σε επόμενο τεύχος της εν αιθρία.

Γιώργος Κανέλλης

Περιφερειακός σύμβουλος Δ. Ελλάδας, μέλος ΟΙΚΙΠΑ,

«Προτάσεις και αγώνες για ένα βιώσιμο Κορινθιακό»

Ο Γ. Κανέλλης, παρουσίασε τα αιτήματα, τους αγώνες και τα επιτεύγματα του ιδιαίτερα αξιοσημείωτου κινήματος ενεργών πολιτών και φορέων, τόσο κοινωνικών όσο και αυτοδιοικητικών για την προστασία και βιώσιμη διαχείριση του Κορινθιακού. Αναφέρθηκε στις βασικές περιβαλλοντικές οργανώσεις που δρουν για τον Κόλπο, την ομοσπονδία «ΑΛΚΥ-ΩΝ», την Οικολογική Κίνηση Αντίκυρας, την Οικολογική Κίνηση Πάτρας αλλά και στην κοινή δράση των Δήμων γύρω από τον Κόλπο, παρά τις ασυνέχειές της, μέσω του Συνδέσμου Προστασίας και Ορθολογικής Ανάπτυξης Κορινθιακού. Υπογράμμισε την σημασία κινητοποιήσεων όπως η «Πορεία ενέργειας» τους 2008, με επίκεντρο την γέφυρα Ρίου - Αντιρρίου αλλά και ενός μεγάλου αριθμού ημερίδων, αναφορών, δημοσιευμάτων για την ανάδειξη των προβλημάτων του Κορινθιακού. Ανέφερε ως κορυφαίες επιτυχίες την πλήρη διαχείριση της «κόκκινης λάσπης» στη στεριά και την πρόοδο όσον αφορά στους βιολογικούς καθαρισμούς.

Η μόνιμη επιστημονική παρακολούθηση του ευαίσθητου και κλειστού Κορινθιακού Κόλπου είναι εφικτή με τις υπάρχουσες διατάξεις, κατέληξε. Αυτό είναι για μας σήμερα αίτημα αιχμής, στόχος και της παρούσας ημερίδας και το προωθούμε. Ζητούμε από την Κυβέρνηση να το υλοποιήσει.

Από την υψηλού επιπέδου συζήτηση που ακολούθησε αναφέρουμε μόνο μια ευχάριστη επισήμανση, που έγινε από φίλο καταδύτη: η απαγόρευση της αλιείας 200 μέτρα πριν και 220 μετά την γέφυρα Ρίου έχει ήδη ορατό αποτέλεσμα στη βελτίωση της κατάστασης της θαλάσσιας ζωής στην περιοχή αυτή.

Ήδη - αθόρυβα - έχουμε μια απόδειξη ότι το θαλάσσιο καταφύγιο είναι αποτελεσματική ιδέα!

Θα «περάσει» το νέο τραίνο από την Πάτρα;

■ **Ανδρέας Λάζαρης**
Αρχιτέκτων

Υπάρχουν διάφοροι λόγοι, για τους οποίους το τραίνο πρέπει να «περάσει» από την Πάτρα και κανένας λόγος να μην «περάσει». Το ερώτημα είναι το πώς θα «περάσει».

Ο πρώτος λόγος για να περάσει είναι ιστορικός, καθότι πάντα είχαμε σιδηροδρομική σύνδεση με Αθήνα και Καλαμάτα και αφορά στη συλλογική μνήμη των πολιτών. Υπάρχει η παλιά σιδηροδρομική γραμμή «Τρικούπη», πάνω στην οποία κινείται ο επιτυχημένος κατά γενική ομολογία προαστιακός και η οποία πρέπει να διατηρηθεί για ιστορικούς λόγους, αλλά και για πρακτικούς, όπως η ελάφρυνση του κυκλοφοριακού προβλήματος. (Σκεφτείτε να έρχονταν στην πόλη άλλα 3.000 αυτοκίνητα ημερησίως!). Άρα, το νέο τραίνο δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να εξαφανίσει την υπάρχουσα σιδηροδρομική γραμμή.

Ο δεύτερος λόγος είναι η συμβατική υποχρέωση που υπάρχει για δημιουργία διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών στο νέο λιμένα Πατρών σε συνδυασμό με την ύπαρξη τραίνου υψηλών ταχυτήτων, που απορρέει από τους όρους χρηματοδότησης της κατασκευής του νέου λιμανιού, αλλιώς πρέπει να επιστραφούν τα χρήματα κατασκευής του νέου λιμανιού στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Άρα ο νέος σταθμός του τραίνου θα πρέπει να είναι στο νέο λιμάνι, όπου θα παραλαμβάνει επιβάτες και εμπορεύματα, για να είμαστε εντάξει με την ΕΕ, και δεν θα πρέπει όμως να «ενοχλεί» το αστικό περιβάλλον της πόλης.

Ο τρίτος λόγος είναι οικονομικός και αφορά στην ανάπτυξη των ήδη υπαρχόντων, αλλά και νέων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων στην περιοχή μας. Η διαδρομή προς Αθήνα με το νέο τραίνο θα είναι άνετη, γρήγορη, ασφαλής, δεν χρειάζεται αυ-

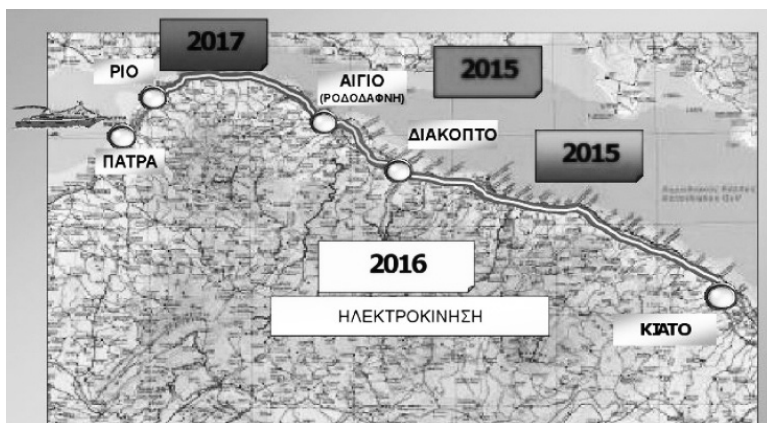
τοκίνητο, ενώ τα ίδια θα ισχύουν και προς την Καλαμάτα και λοιπούς προορισμούς. Γενικά θα διακινούνται γρηγορότερα και ασφαλέστερα οι επιβάτες και τα εμπορεύματα, οπότε το επενδυτικό κλίμα βελτιώνεται.

Όμως όλοι οι παραπάνω λόγοι και άλλοι τόσοι, που δεν αναφέρονται στο παρόν κείμενο, δεν είναι αρκετοί για να εξαναγκάσουν μια ιστορική παραθαλάσσια πόλη να

τμήματος δίπλα στη θάλασσα. Γιατί όποιος και να μας υποσχεθεί ότι τα επιβατικά τραίνα μέσα στην πόλη θα πηγαίνουν αργά, τα εμπορευματικά θα περνάνε νύχτα και διάφορες άλλες δικαιολογίες, δεν μας καλύπτει. Γιατί, αν σε κάποια χρόνια αυξηθεί η επιβατική κίνηση, αν αυξηθεί η εμπορική κίνηση, ο φράχτης θα γίνεται ακόμα ψηλότερος μέσα στην πόλη, γιατί δεν θα μπορείς να σταματήσεις την

πίσω μέσω της ίδιας γέφυρας μέχρι την περιμετρική και θα συνεχίζει τον δρόμο της προς Αθήνα ή Καλαμάτα. Όπου μάλιστα η συνέχεια της γραμμής προς Καλαμάτα θα πρέπει να ακολουθήσει την προτεινόμενη Νότια Χάραξη του αυτοκινητόδρομου της Ολυμπίας οδού, ώστε να «περάσουν» δρόμος και τραίνο από την ΒΙΠΕ Πατρών και να διακινούνται ταχύτατα και με ασφάλεια άνθρωποι και εμπορεύματα, όπως γίνεται σε κάθε σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος. Δηλαδή η ΒΙΠΕ θα στέλνει τα εμπορεύματά της με το τραίνο στο νέο λιμάνι ή στην Αθήνα εξοικονομώντας ταχύτητα και προσελκύοντας νέους πελάτες.

Το μοναδικό πρόβλημα, ώστε να πραγματοποιηθούν οι παραπάνω σχεδιασμοί, είναι το κόστος. Ίσως δεν είναι οικονομικά η προσφορότερη λύση. Ναι, αλλά δεν είναι πάντα το φτηνότερο και το καλύτερο. Ειδικά όταν μιλάμε για την ποιότητα του αστικού μας περιβάλλοντος, όπου ζουν άνθρωποι. Αντί να καταστρέψουμε μια για πάντα την πόλη μας, νομίζω ότι αξίζει τον κόπο να περιμένουμε μέχρι να έχουμε χρήματα ή μέχρι να χρηματοδοτηθεί από ευρωπαϊκό πρόγραμμα ή μέχρι να κατασκευάσουν, έστω, οι επίδοξοι αγοραστές των τραίνων μας την σωστή γραμμή (περιμετρικά της πόλης) και να απολαύσουμε εμείς και οι απόγονοί μας στο μέλλον μία ποιοτικά αναβαθμισμένη πόλη, με τον προαστιακό της να κινείται επάνω σε μία ιστορική γραμμή από το παρελθόν και το γρήγορο τραίνο να κινείται σε μια γραμμή από το μέλλον. Έτσι ναι, να «περάσει» το τραίνο από την Πάτρα.

δεχθεί να «κοπεί» στα δύο για τα «μάτια» της σιδηροδρομικής γραμμής. Ειδικά σήμερα, που με την τεχνολογία που διαθέτουμε κάθε λύση είναι εφικτή, θα πρέπει να αναζητήσουμε εκείνη τη λύση που θα εξυπηρετήσει όλα τα παραπάνω, αλλά, κατά κύριο λόγο, θα απελευθερώσει την πόλη από τη σιδηροδρομική γραμμή υψηλών ταχυτήτων, η οποία θα την διασχίζει. Γιατί, αν κατασκευάσουμε σιδηροδρομική γραμμή υψηλών ταχυτήτων με ηλεκτροκίνηση διαμέσου της πόλης, δεν μας σώζει τίποτα!! Καταδικάζουμε την πόλη, για τα επόμενα 100 χρόνια και βάλε, να ζει με τον βραχνά της αποκοπής και της υποβάθμισης του καλύτερου της τμήματος, του κεντρικού αστικού

ανάπτυξη. Και ορθά θα τοποθετηθεί ο φράχτης σε μία τέτοια περίπτωση, γιατί δεν θέλω να περνάει δίπλα μου μία γρήγορη αμαξοστοιχία.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι η προσφορότερη λύση είναι η κατασκευή σύγχρονης διπλής ηλεκτροκίνητης σιδηροδρομικής γραμμής περιμετρικά (σχεδόν όπως πάει η περιμετρική) της πόλης των Πατρών με υπόγειες σήραγγες από το Ρίο μέχρι τον χείμαρρο Γλαύκο. Στο σημείο αυτό διαμέσου γέφυρας μεταλλικής κατασκευής ή άλλης, η οποία θα εδράζεται στην κοίτη του ποταμού ή δίπλα από αυτήν, θα οδεύει προς την θάλασσα, θα φτάνει στο νέο λιμάνι, θα σταθμεύει στο νέο σύγχρονο σιδηροδρομικό σταθμό και θα αναχωρεί πάλι προς τα

Ελευθερώστε την όρκα Lolita!

Οκτώ Αυγούστου του 1970. Η μέρα που αποκόπηκε βίαια από την μητέρα της η, τότε μόλις 4 ετών, θηλυκή φάλαινα όρκα (Tokitae, νύν Lolita) στο κανάλι Puget της Βορειοδυτικής ακτής της Ουάσινγκτον. Από εκεί μεταφέρθηκε και «αδειάστηκε» σε μία μικρή τσιμεντένια δεξαμενή ενός ενυδρείου στο Μαϊάμι (Miami Seaquarium), διαστάσεων 10,6 επί 24 μέτρα και βάθους μόλις 6 μέτρων. Η Lolita ζει ακόμα εκεί, 45 χρόνια μετά.

Δύο χρόνια νωρίτερα είχε μεταφερθεί στην ίδια δεξαμενή μία άλλη φάλαινα όρκα, ο Hugo. Τα δύο θηλαστικά έμελλε να ζήσουν μαζί για δέκα περίπου χρόνια, με τον Hugo να πεθαίνει στις 4 Μαρτίου του 1980. Το Miami Seaquarium τα χρησιμοποιούσε ως την κύρια ατραξιόν για το κοινό, αναγκάζοντάς τα να εργάζονται σκληρά επτά ημέρες την εβδομάδα, ψυχαγωγώντας τους θεατές με τα γυμνάσια στα οποία επιδίδονταν, εκτειθέμενα διαρκώς σε μουσική που ήταν στη διαπασών, συνθήκες στις οποίες υπέφεραν!

Αν και ζευγάρωσαν πολλές φορές, ποτέ δεν κατάφεραν να αποκτήσουν απογόνους. Ο Hugo δεν μπορούσε να διαχειριστεί την αιχμαλωσία του και χτυπώντας συχνά αλλεπάλληλες φορές το κεφάλι του στους τσιμεντένιους τοίχους της δεξαμενής (κάτι που οι ειδικοί θεωρούν πράξη αυτοκτονίας) προκάλεσε ανεύρυσμα στον εγκέφαλό

Η Lolita σε επίδειξη στο Miami Seaquarium.
Πηγή Wikipedia

Στιγμιότυπο από διαμαρτυρία απλών πολιτών, καθώς και ακτιβιστών, για την απελευθέρωση της Lolita, στις 24 Αυγούστου του 2013

του, μέχρι που τέλειωσε η ζωή του.

Τα τελευταία χρόνια γίνονται συχνά προσπάθειες για την απελευθέρωση της

Lolita και την επιστροφή της στο φυσικό της περιβάλλον, αλλά οι ακτιβιστές βρίσκονται αντιμέτωποι με πολλά εμπόδια του νόμου. Πολλές ομάδες προστασίας των δικαιωμάτων των ζώων, όπως η PETA, ALDF και άλλες, καθώς και απλοί πολίτες, αγωνίζονται ακόμα για τον τερματισμό της αιχμαλωσίας της, χωρίς ως τώρα να τα έχουν καταφέρει.

Η ευαισθητοποίηση του κοινού σε παγκόσμιο επίπεδο είναι σημαντική και για το σκοπό αυτό χρησιμοποιούνται τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, με πιο γνωστή την ομάδα «Free Lolita the Orca!» στο Facebook ή τη σελίδα της <http://savelolita.org/theplan>, όπου προτείνεται ένα ολοκληρωμένο σχέδιο διάσωσης και ομαλής επανένταξης της 49χρονης πλέον Lolita στον ωκεανό, καθώς η 85χρονη μητέρα της και όλη της η οικογένεια (που τα μέλη της θεωρούνται προστατευόμενα είδη και οι επιστήμονες γνωρίζουν την ακριβή τους θέση) ζει και την περιμένει.

Ας ελπίσουμε η Lolita να αντέξει και πολύ σύντομα να κερδηθούν οι δικαστικοί αγώνες, ώστε να επιστρέψει σώα στο «σπίτι» της, καθώς της στερούν επί 45 ολόκληρα χρόνια όχι μόνο το φυσικό της οικοσύστημα, αλλά και το αναφαίρετο δικαίωμά της, την ελευθερία της!

Σταυρούλα Στράντζαλη

5η ΓΙΟΡΤΗ ΤΣΙΠΟΥΡΟΥ

Από το Σύλλογο Προστασίας Υγείας και Περιβάλλοντος περιοχής Κέντρου Υγείας Χαλανδρίτσας

Πραγματοποιήθηκε, με την παρουσία πλήθους κόσμου, την Κυριακή 18 Οκτωβρίου η 5^η κατά σειρά **Γιορτή Τσίπουρου**, με ενημερωτικό και ψυχαγωγικό χαρακτήρα, στο κτήμα Διαμαντή (θέση Κουρλαμπά). Την εκδήλωση οργάνωσε ο Σύλλογος Προστασίας Υγείας και Περιβάλλοντος Περιοχής Κέντρου Υγείας Χαλανδρίτσας με τη συνεργασία 28 Πολιτιστικών Συλλόγων, της Περιφέρειας Δυτ. Ελλάδος και του Δήμου Ερυμάνθου.

Σκοπός της εκδήλωσης η ποιοτική παραγωγή του παραδοσιακού μας ποτού για την προστασία της Δημόσιας Υγείας, η ανάδειξή του, αλλά και η ανάδειξη της περιοχής χάρη στους

εκλεκτούς αμπελώνες που διαθέτει. Η συλλογικότητα και η επιχειρηματικότητα είναι μηνύματα όλης αυτής της πρωτόγνωρης και πολυπληθούς συνεργασίας για το καλό της τοπικής μας κοινωνίας.

Σύνθημα της εκδήλωσης:

“Το Τσίπουρο θέλει δύο, Πάθος και Γνώση”

Κατά το ενημερωτικό κομμάτι της εκδήλωσης πρώτος έκανε εισήγηση ο κ. **Παπράς Αστέριος, Δρ. Χημείας, Οινολόγος**, πρώην Γεν. διευθυντής του Οινοποιητικού Συνεταιρισμού Τύρναβου. Η ομιλία του είχε θέμα «Παράγοντες για την ποιοτική παραγωγή τσίπουρου». Ο δεύτερος ομιλητής ο κ. **Γ. Δάβουλος, Δ/ντής ΕΣΥ** της Παν/μιακής Παθολογικής Κλινικής Πατρών, αναφέρθηκε σε ένα

θέμα αφιερωμένο στις επιπτώσεις στη Δημόσια Υγεία με τίτλο «Προβλήματα υγείας από την μη δόκιμη παραγωγή και διάθεση τσίπουρου». Ο τρίτος ομιλητής, ο κ. **Παν. Γιαλένιος**, από την εφημερίδα «Σύμβουλος Επιχειρήσεων», μίλησε με θέμα: «Τσίπουρο μικρών Παραγωγών. Αναζητώντας την χρυσή τομή ανάμεσα στην παράδοση, το νόμιμο και το ηθικό, στην εποχή των μνημονίων. Προβλήματα και προοπτικές».

Μετά από τις εισηγήσεις των ομιλητών αναγνώστηκε ψήφισμα με την υπογραφή των 28 Πολιτιστικών Συλλόγων και του Συλλόγου Προστασίας Υγείας και Περιβάλλοντος, για την προστασία των μικρών παραγωγών τσίπουρου και της παράδοσης.

Ακολούθησε το ψυχαγωγικό κομμάτι με παραδοσιακούς χορούς από Χορευτικούς Συλλόγους της περιοχής

και στους παρευρισκόμενους προσφέρθηκαν μεζεδάκια και, φυσικά, άφθονο τσίπουρο και οι χοροί συνεχίστηκαν με τη συμμετοχή του κόσμου. Στην εκδήλωση συμμετείχαν μέλη της ΟΙ.ΚΙ.ΠΑ.

Ευελπιστούμε ότι θα συνεχιστούν και στο μέλλον παρόμοιες εκδηλώσεις με τόση μεγάλη συμμετοχή και συνεργασία συλλόγων και φορέων για το καλό του τόπου μας.

Γιώργος Καλλίνικος

Τα δέντρα που μίνοπται τέχνη!

Στο Κολοράντο, στην περιοχή Craig, στο τοπικό δάσος πολλά δέντρα, γερασμένα πλέον, είχαν καταστεί επικίνδυνα για την ασφάλεια των πολιτών και κρίθηκε πως θα έπρεπε να κοπούν.

Όμως μια ιδέα του δημοτικού συμβουλίου έδωσε νέα μορφή στην περιοχή δημιουργώντας ένα πάρκο με τα παλαιά γερασμένα δέντρα που άλλαξαν μορφή. Συγκεκριμένα, αντί να κοπούν, προτάθηκε να μετατραπούν σε έργα τέχνης. Το δημοτικό συμβούλιο διοργάνωσε ένα διαγωνισμό ξυλογλυπτικής στο πάρκο, προσφέροντας μάλιστα και βραβείο.

Το αποτέλεσμα είναι εντυπωσιακό, όπως βλέπουμε στις φωτογραφίες. Τα θέματα, κατά κύριο λόγο από το ζωικό βασίλειο, εναρμονίζουν τα γλυπτά στον περιβάλλοντα φυσικό χώρο.

Είναι η συγκεκριμένη γλυπτική μια μορφή «τέχνης της γης;» Πιστεύω πως είναι, αφού χρησιμοποιεί υλικά από το φυσικό περιβάλλον, δημιουργείται στο φυσικό χώρο, τον οποίο μετασχηματίζει με καλλιτεχνικό κριτήριο και διαφέρει από τα συνήθη έργα τέχνης της γης/ Land Art (όπως τα προσδιορίσαμε στο σχετικό άρθρο του φύλλου Οκτωβρίου 2013) κατά το ότι τα έργα δεν είναι τεραστίων διαστάσεων. Παρόλα αυτά όμως τεράστιος μπορεί να θεωρηθεί ο συνολικός διαμορφωμένος σε πάρκο δασικός χώρος που διακοσμείται από τα γλυπτά.

Πηγή:
<http://perierga.gr/>

Ο φτερωτός κόσμος

(Εθνικό Πάρκο Υγροτόπων Κοτυχίου-Στροφυλιάς)

Κείμενο-Φωτογραφίες: **Μαμάσης Διονύσης**
Περιβαλλοντολόγος, M.Sc. Αειφορικής Διαχείρισης
Προστατευόμενων Περιοχών
Ορνιθολογική έρευνα πεδίου
info@mamasis.gr

Γελαδάρης

Αναμφισβήτητα οι ερωδιοί, γνωστοί και ως τσικνιάδες, δεν περνούν απαρατήρητοι στην ελληνική φύση. Τα χαριτωμένα και ομορφότερα πουλιά των υγροτόπων διακρίνονται για τον μακρύ λαιμό και πόδια και τα λοφία που μαγνητίζουν τους παρατηρητές. Ένα πουλί από την οικογένεια των ερωδιών, που τα τελευταία χρόνια η παρουσία του είναι ευχάριστα μόνιμη στο Εθνικό Πάρκο Κοτυχίου-Στροφυλιάς, είναι ο γελαδάρης.

Ο γελαδάρης (*Bubulcus ibis*), μεσαίου μεγέθους ερωδιός με μήκος 50-53cm, αναπαράγεται κατά αποικίες σε δέντρα, θάμνους και πλησίον υγροτόπων. Στο εθνικό πάρκο θα τον συναντήσουμε πολλές φορές να τρέφεται ανάμεσα από αγελάδες και πρόβατα. Στα σημεία εκείνα βρίσκει εύκολα διάφορους ασπόνδυλους οργανισμούς, ενώ επίσης τρέφεται με έντομα, σκουλήκια, ψάρια και άλλους υδρόβιους οργανισμούς.

Γεννά 4-5 αυγά και επωάζει περίπου για 22-26 ημέρες. Οι νεοσσοί είναι πολύ θορυβώδεις και επιθετικοί. Μόλις 20 ημερών οι νεοσσοί μετακινούνται στα γειτονικά κλαδιά και στις 40 ημέρες εγκαταλείπουν οριστικά τη φωλιά τους.

Ο γελαδάρης διακρίνεται για το λευκό του χρώμα, το χοντρό γκριζοκίτρινο ράμφος και τα πόδια του, ενώ στο στήθος και στην πλάτη αναπτύσσονται μακριές ξανθοκάστανες φούντες.

■ Νίκη Τσάμη

Μύθοι των λουλουδιών.

Το Χρυσάνθεμο ή Αϊ-Δημήτρης

Ε, εντάξει, μπορεί να είναι Νοέμβριος, αλλά δεν έχουν περάσει και πολλές μέρες από του Αγίου Δημητρίου που ανθίζουν αυτά τα λουλούδια, οι Αϊ-Δημήτρηςδες ή Χρυσάνθεμα!

Για μικρούς...

Μια φορά κι έναν καιρό στη μακρινή Κίνα ζούσε ένα κορίτσι και ένα αγόρι που αγαπιόντουσαν πολύ και σχεδίαζαν να κάνουν, σύντομα, οικογένεια. Το αγόρι ήταν πολύ καλό και άξιο παλικάρι, αλλά είχε ένα ελάττωμα, ήταν καυχησιάρης, όπως σχεδόν όλα τα αγόρια σ' αυτή την ηλικία!

Καυχιόταν, λοιπόν, ότι, αν ήθελε, μπορούσε να σκοτώσει τον δράκο της περιοχής, ο οποίος, σημειωτέον, ήταν άκακος

και ζούσε σε μια σπηλιά στο πέρα βουνό.

Ο αέρας όμως ή τα πουλάκια – τι μαρτυριάρικα κι αυτά τα πουλάκια! – το είπαν στο δράκο και αυτός, όπως ήταν φυσικό, και θύμωσε και αγανάκτησε και απόρησε, “γιατί να θέλει να με σκοτώσει, αφού δεν πειράζω κανέναν πέρα από τα βλίτα;”, σκέφτηκε – γιατί ήταν και χορτοφάγος (βετζετέριαν που λένε)!

Κάποια μέρα, που λέτε, και ενώ ο δράκος, αφού είχε ποτίσει τα λουλούδια του, είχε φάει και τα βλίτα του, liaζόταν έξω από τη σπηλιά του, να σου κάτω στο δρόμο ο απερίσκεπτος και καυχησιάρης νέος. Κάνει έτσι δα ο δράκος με τη χερούκλα του, δηλαδή την ποδάρα του, τον αρπάζει, τον αιχμαλωτίζει στη σπηλιά του και του λέει: «Από 'δώ και πέρα θα είσαι υπηρέτης μου, για να μάθεις να μην καυχιέσαι!»

Το κορίτσι ανησύχησε για τον αρραβωνιαστικό της, που δεν φάνηκε, μετά αγωνία μεγάλη την έπιασε και στο τέλος άγχος πολύ και, να μην τα πολυλέμε, δεν την χώραγε ο τόπος και παίρνει τους δρόμους να ρωτά. Πράγματι έμαθε ότι ο καλός της είναι αιχμάλωτος του δράκου!

Μια και δυο το κορίτσι, χωρίς να υπολογίσει κινδύνους και κόπους, πάει και βρίσκει τον δράκο και τον παρακαλεί να τον ελευθερώσει. Ο δράκος, που στο βάθος δεν ήταν κακός, συγκινημένος από τα κοριτσιίστικα δάκρυα, δέχεται να ελευθερώσει τον νέο, αλλά βάζει έναν όρο, λέει δηλαδή στο κορίτσι: «Θέλω να μου φέρεις ένα χρυσάνθεμο με εκατό πέταλα!» Το κορίτσι, γεμάτο χαρά, συμφωνεί – χωρίς να σκεφτεί – και φεύγει.

Αλλά, αλίμονο! Ανακαλύπτει ότι δεν υπάρχουν χρυσάνθεμα με εκατό πέταλα,

αλλά μόνο με τριάντα τρία!!! Συμφορά της! Τι να κάνει τώρα, πόσο επιπόλαια συμφώνησε; Και τότε, όπως κρατούσε ένα χρυσάνθεμο στο χέρι της, σκέφτηκε (της ήρθε μια ...φλασιά, θα λέγαμε σήμερα), αφού δεν υπάρχει, θα το κάνω εγώ!

Βγάζει τότε από τα μαλλιά της τη βελόνα που τα συγκρατούσε και με πολλή υπομονή άρχισε να χαράζει τα πέταλα του λουλουδιού, μέχρι που τα έκανε εκατό!!!

Πήγε, τότε, στον δράκο, του έδωσε το λουλούδι και αυτός της έδωσε τον αρραβωνιαστικό!

Κι από τότε, και χάρις στην αγάπη, τη συγχώρεση και την κατανόηση, τα χρυσάνθεμα δεν ξαναβγήκαν με τριάντα τρία πέταλα, αλλά με εκατό!!!

Αν τα μετρήσετε και τα βρείτε ενενήντα εννέα, να μην βρω και τον μπελά μου!

.... και για μεγάλους

Chrysanthemum indicum: Είναι ιθαγενή φυτά της Β.Α. Ευρώπης, Ασίας και κυρίως της Κίνας. Είναι φυτά ποώδη, πολυετή και φυλλοβόλα, σε πολλά χρώματα, με το ίδιο χαρακτηριστικό, όμως, άρωμα. Χρειάζονται κλάδεμα μετά την ανθοφορία, η οποία γίνεται το φθινόπωρο και κυρίως τον Οκτώβριο, εξ ου και οκτωβριανά ή Αϊ-Δημήτρηςδες. Αναπτύσσουν καλό ριζικό σύστημα και γι' αυτό αντέχουν στην ξηρασία. Έτσι τα πολλά ποτίσματα μπορεί να σαπίσουν τις ρίζες.

Καλλιεργούνται ως καλλωπιστικά σε κήπους, σε γλάστρες, αλλά και για εμπορικούς σκοπούς όλο σχεδόν το χρόνο. Στην Κίνα τρώγονται ως σαλάτα τα φύλλα και πίνονται ως ρόφημα τα άνθη.

Στη Γεροκωστοπούλου

■ Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Η οδός, η οποία φέρει το όνομα του Ηπειρώτη ευεργέτη της πόλεως των Πατρών **Αχιλλέα Γεροκωστόπουλου**, ευρισκόμενη σε κεντρικότατο σημείο της, αποτελεί σημείο κοινωνικών συναντήσεων και εμπορικών συναλλαγών. Τεμνόμενη από την πλατεία Γεωργίου Α', εκτείνεται εκατέρωθεν, πεζοδρομημένη στο μεγαλύτερο τμήμα της, καταλήγοντας στο πάνω μέρος σε κλίμακες. Λόγω της θέσεώς της και περιβαλλόμενη από αρκετά νεοκλασικά κτίρια, αποτελεί ιδιαίτερο τμήμα του ιστορικού κέντρου της πόλης και συνιστά μαζί με την πλατεία, και όχι μόνο, κομμάτι του παρελθόντος της, το οποίο είναι ενταγμένο δυναμικά στους ρυθμούς της σύγχρονης ζωής της. Βέβαια, μεταξύ άλλων, στα αρνητικά αποτελέσματα αυτής της ζωής μπορεί να καταλογιστεί η θεόρατη και μη αρμόζουσα στον χώρο πολυκατοικία, η οποία δεσπόζει στην κορυφή τού πάνω μέρους της οδού και στέφει με ανοίκειο στο βλέμμα τρόπο τις πλατιές σκάλες, ενώ βρίσκεται σε αντιδιαστολή με τα ιστορικά μνημεία που υπάρχουν μια ανάσα από αυτή.

Η Γεροκωστοπούλου είναι οδός, από την οποία διαβαίνει πλήθος ανθρώπων με ποικίλους προορισμούς, στις εκατέρωθεν υπάρχουσες καφετερίες της κάθεται πολύς κόσμος για ν' απολαύσει τον καφέ του, ή ό,τι άλλο, και το βράδυ είναι ένας χώρος, τον οποίο επιλέγουν πολλοί, κυρίως νέοι, για να κάθονται στα φιλόξενα σκαλοπάτια της.

Η ύπαρξη μιας οδού της πόλεως με τόσες οικιστικές παραμέτρους και με τόσες χρήσεις δεν μπορεί παρά να θεωρηθεί άκρως ενδιαφέρουσα. Υπάρχουν, όμως, και κάποια δεδομένα που την αφορούν και τα οποία χρήζουν προσοχής. Συγκεκριμένα θα μπορούσε, αν αναβαθμιστεί αρχιτεκτονικά και περιβαλλοντικά, να συγκροτήσει μια όαση διάβασης, περιπάτου ή στάσης, όπου ο σεβασμός σ' αυτόν καθαυτό τον χώρο και την αισθητική του θα λογίζεται πλέον ως παράδειγμα.

Για την αρχιτεκτονική αναβάθμιση της κρίνεται απαραίτητη η ανάπλαση των κλιμάκων της, οι οποίες διακρίνονται για χρόνιες βλάβες σε διάφορα σημεία τους, αλλά και για την ολισθηρότητά τους. Απαιτούνται χρήματα γ' αυτόν τον σκοπό, θα αντιτείνουν κάποιοι και δεν θα έχουν άδικο. Όμως, για ποιο λόγο δεν εξασφαλίζονται αυτά επί σειρά ετών, μένει η απορία

και οφείλουν να μας την απαντήσουν οι εκάστοτε αρμόδιοι.

Επειδή, λοιπόν, η αρχιτεκτονική είναι άμεσα συνδεδεμένη με το περιβάλλον, στην περίπτωσή μας το αστικό, και επειδή η όποια παρέμβαση προς αυτή την κατεύθυνση απαιτεί χρόνο, αλλά κυρίως βούληση, ας δούμε πώς με κάποιες απλές κινήσεις και με μικρό κόστος μπορεί να αλλάξει η εικόνα της αναφερόμενης περιοχής.

Ας αρχίσουμε, λοιπόν, από την καθαριότητα. Αν, λέμε, αν οι σκάλες της οδού, πέραν της αποκομιδής των απορριμμάτων, όσων αφήνουν κατά κανόνα οι νέοι που τη χρησιμοποιούν τα βράδια, η οποία εν πολλοίς γίνεται, πλέονονται ανελλιπώς και το πρωί οι διαβάτες δεν βαδίζουν πάνω σε αντιαισθητικά αποτυπώματα χυμένων ποτών και σε υπολείμματα υαλοθραυσμάτων, θα έχει γίνει το πρώτο βήμα. Αν γίνουν, επίσης, οι επιδιορθώσεις των χρόνιων βλαβών καθώς και η μείωση της ολισθηρότητας μέσω ορθής τεχνικά απολείανσης των πλακών, θα έχει ελαττωθεί η επικινδυνότητα. Αν πάλι, πέραν των υπαρχόντων απεριποίητων ανθών, γίνει μια γενναία κίνηση, ώστε να πληθύνουν και να αναβαθμιστούν αισθητικά τον χώρο, θα έχει βελτιωθεί τόσο πολύ η εικόνα, που θα είναι χάρμα οφθαλμών για όσους τον χρησιμοποιούν, θα συνιστά παιδευτικό παράδειγμα για όλους, αλλά και για άλλα σημεία της πόλης.

Δικαιολογίες για πιθανή συνεχιζόμενη απραξία μπορεί να επινοηθούν πολλές. Το πνεύμα, όμως, το οποίο διέπει τη σύγχρονη αντίληψη για το αστικό περιβάλλον περιλαμβάνει και τέτοιου είδους παρεμβάσεις. Το κόστος είναι μικρό, αν το νοιάξιμο είναι μεγάλο, μια και τα οφέλη, τόσο για την ίδια την πόλη, όσο και γ' αυτούς που την κατοικούν, θα είναι τεράστια.

Ημέρα ανακύκλωσης ηλεκτρικών και πάλι

Μετά από περισσότερο από χρόνο πραγματοποιήθηκε και πάλι ημέρα δράσης για την συλλογή και ανακύκλωση ηλεκτρικών συσκευών.

Αυτή τη φορά δεν ήταν περιβαλλοντικές οργανώσεις και Δήμος (η νέα δημοτική αρχή δεν συνέχισε την καλή αυτή πρακτική της προηγούμενης, μέχρι τώρα τουλάχιστον), αλλά η **Κοινωνική Συνεταιριστική Επιχείρηση «Ανακυκλώνω στην Πηγή»**, που δραστηριοποιείται τα τελευταία τρία χρόνια στην Πάτρα. Ο τόπος ήταν, όπως και στο παρελθόν, ο βολικός χώρος του πάρκινγκ Καλεντζιώτη στην Ακτή Δυμαίων.

Η προσπάθεια να στηθεί μια ΚΟΙΝΣΕΠ (Κοινωνική Συνεταιριστική Επιχείρηση), με αντικείμενο την ανακύκλωση, δεν ήταν χωρίς δυσκολίες. Όμως έγιναν σημαντικά βήματα και η ΚΟΙΝΣΕΠ συνεχίζει την προσπάθεια να πετύχει ως επιχείρηση κοινωνικής οικονομίας, στηριγμένη στην πρωτοβουλία ανέργων πολιτών, ανοίγοντας το δρόμο και σε άλλες ανάλογες προσπάθειες, σε διαφορετικά πεδία απ' αυτό της ανακύκλωσης.

Γ.Κ.

Πυρηνελαιουργεία: πρόληψη και έγκαιρος έλεγχος

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι δυσάρεστες οσμές που προέρχονται είτε από παραγωγικές δραστηριότητες, που δεν τηρούν τους περιβαλλοντικούς τους όρους, είτε από εσφαλμένη ή και ανύπαρκτη διαχείριση υγρών ή στερεών αποβλήτων αποτελούν παράγοντα υποβάθμισης για τις περιοχές που τις υφίστανται.

Όσο πλησιάζει η ελαιοκομική περίοδος, στο μυαλό όλων έρχονται οι δυσάρεστες εμπειρίες από προηγούμενα χρόνια, όταν προβλήματα στην λειτουργία των πυρηνελαιουργείων οδηγούσαν στην εξάπλωση μια βαριάς όξινης μυρωδιάς στο μεγαλύτερο μέρος της Δυτικής Αχαΐας, αλλά και στην Πάτρα, ακόμη και στις βόρειες γειτονιές της.

Είναι, επομένως, ανάγκη

όχι μόνο να υπάρχει ετοιμότητα εκ μέρους της Περιφέρειας για επιβολή κατασταλτικών μέτρων αλλά και να γίνουν προληπτικοί έλεγχοι. Αυτό είναι μια θέση, που περιβαλλοντικές οργανώσεις, όπως η ΟΙΚΙΠΑ, ο Σύλλογος Περιβάλλοντος Αλισσού, ο Σύλλογος Προστασίας Περιβάλλοντος Κ.Υ. Χαλανδρίτσας, αλλά και η περιφερειακή παράταξη Οικολογική Δυτική Ελλάδα είχαν υπογραμμίσει ήδη κατά τη διάρκεια των κινητοποιήσεων στην ΒΙ.ΠΕ., έξω από τα πυρηνελαιουργεία, την περασμένη Άνοιξη.

Η απαίτηση αυτή, αναλυτικότερα, περιλαμβάνει τον έλεγχο της ύπαρξης επαρκούς στεγασμένου χώρου για την προσωρινή αποθήκευση της πρώτης ύλης, χωρίς να βρέχεται, και επαρκούς πο-

Στιγμιότυπο από παλαιότερη κινητοποίηση της ΟΙΚΙΠΑ για τη ρύπανση από τα πυρηνελαιουργεία

σότητας φίλτρων συγκράτησης οσμών.

Στη συνέχεια, είναι απαραίτητοι τακτικοί έλεγχοι για την ορθή χρήση των φίλτρων και επιβολή κανόνων στους ελαιοτριβείς (διότι έχουν και αυτοί ευθύνη) σχετικά με την έγκαιρη παράδοση των φορτίων ελαιοπυρήνα. Εξίσου αναγκαίο είναι να γίνει σαφής η αποφασιστικότητα της Περιφέ-

ρειας να προβεί σε επιβολή προστίμων και κλείσιμο των πυρηνελαιουργείων, αν παραβιάσουν ή παραμελήσουν την εφαρμογή των μέτρων.

Κανείς δεν αρνείται την πλήρη αξιοποίηση του πολύτιμου ελαιοκάρπου, αλλά ποτέ σε βάρος της υγείας και της ποιότητας ζωής των πολιτών.

Γ. Κανέλλης

Οσμές στη νότια παραλιακή Πάτρα

■ Γ. Κανέλλης

Στην φωτογραφία, που τραβήξαμε στις 4 Οκτωβρίου περιμένοντας να ξεκινήσει το λεωφορείο που μας πήγε στην Στροφιλιά για την ημέρα των πουλιών, φαίνεται αγωγός με εμφανώς βρώμικο περιεχόμενο να καταλήγει στην θάλασσα μπροστά από το πάρκο στο Φάρο.

Η απόρριψη λυμάτων από τα τμήματα της Πάτρας των οποίων η αποχέτευση δεν έχει ακόμη συνδεθεί με τον βιολογικό καθαρισμό, παραδόξως, τμήματα κοντινά σε αυτόν, είναι ένας πιθανός λόγος για την, μερικές φορές ιδιαίτερα δυσάρεστη, οσμή που επιβαρύνει την παραλιακή νότια Πάτρα.

Υποδομές του λιμανιού ελλιπώς μελετημένες ως προς τις επιπτώσεις τους στην πρόκληση φαινομένων σήψης, αναφέρονται ως άλλος πιθανός λόγος, όπως επίσης και φυσικές εκλύσεις αερίων.

Είναι αναγκαίο να αποσαφηνιστεί έγκυρα και επιστημονικά ο βαθμός ευθύνης κάθε παράγοντα, και να δρομολογηθούν λύσεις κατά προτεραιότητα. Ούτε οι κάτοικοι της περιοχής, ούτε κάθε διερχόμενος, ούτε οι πολίτες που θέλουν να χαρούν την επέκταση του νότιου παραλιακού πάρκου είναι διατεθειμένοι να ανέχονται επ' αόριστον την απαράδεκτη αυτή κατάσταση.

Αυτοψία της Διεύθυνσης περιβάλλοντος της Περιφέρειας, μετά από επερώτηση του υπογράφοντος εντόπισε επτά αγωγούς να καταλήγουν

Αγωγός που καταλήγει μπροστά από παρκινγκ Καλεντζιώτη

στην εν λόγω περιοχή. Η ΔΕΥΑΠ του Δήμου Πατρέων, στην οποία στάλθηκε το αποτέλεσμα της αναμένουμε να ανταποκριθεί γρήγορα και ουσιαστικά, ώστε οι όποιες άμεσες και μακροχρόνιες αναγκαίες ενέργειες να μην καθυστερήσουν.

Αφελές ερώτημα

Το εικονιζόμενο υπόλειμμα αυτοκινήτου - γιατί αυτοκίνητο, έστω σαρβάλο, δεν το λες - βρίσκεται χρόνια τώρα στη γωνία Αγίας Τριάδος και Λύκωνος.

Έχουμε υπόψη τη βραδύτητα των διαδικασιών για την απομάκρυνση εγκαταλελειμμένων οχημάτων

τέλους κύκλου ζωής. Αλλά στην προκειμένη περίπτωση το πράγμα βγάζει μάτι. Ας κινηθεί, επιτέλους, άμεσα η διαδικασία και ας απομακρυνθεί το άδαιο αυτό κέλυφος. Ουδείς θα το αναζητήσει.

Εκτός και αν του αναγνωρίζεται ως θετικό ότι αποτελεί μέρος του μίνι βιοτόπου που δημιούργησαν αγριόχορτα τριγύρω του...

Γ.Κ.

Βάνδαλοι και λαθραλιείς στο Γιαννισκάρι

■ Γιώγια Πολιτοπούλου

Πριν από ένα μήνα περίπου πήγα στο Γιαννισκάρι, την αγαπημένη μου παραλία, για μπάνιο και είδα με μεγάλη ευχαρίστηση **πινακίδα** που ενημέρωνε για τη σημασία της περιοχής και έδινε οδηγίες για την προστασία της.

Είπα μέσα μου: επιτέλους, μια καλή κίνηση! Όμως, όταν ξαναπήγα, μετά από 15 μέρες, είδα την πινακίδα άσπρη και νόμισα ότι τη χάλασε η

βροχή. Με έκπληξή μου κατάλαβα ότι κάποιος **την είχαν βάψει ολόκληρη** και τίποτα δε θύμιζε την όμορφη πινακίδα που είχε αναρτήσει ο Φορέας της Στροφυλιάς. Θυμός και απογοήτευση και πολλή ντροπή για τους συμπατριώτες μας, δεδομένου ότι ήμουν με ένα φίλο Γάλλο, ο οποίος δεν μπορούσε να κατανοήσει το γεγονός!

Επίσης όσες φορές πή-

γαμε στο Γιαννισκάρι, από μακριά βλέπαμε κάϊκια που ψάρευαν με πολύ μεγάλα δίχτυα και σε πολύ κοντινή απόσταση από την ακτή. Δεν ξέρω αν αυτό είναι επιτρεπτό. Θα παρακαλούσα τον Φορέα Διαχείρισης της Στροφυλιάς να αντικαταστήσει την πινακίδα και να ενημερώσει το Λιμεναρχείο, εάν η αλιεία απαγορεύεται κοντά στις ακτές.

Σταμάτησε το πρόγραμμα ανακύκλωσης τηγανέλαιου

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ
ΤΟΥ 10^{ου} ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΣΤΟ ΔΗΜΑΡΧΟ ΠΑΤΡΕΩΝ

Αξιότιμε κ. Δήμαρχε

Το σχολείο μας, το 10^ο Γυμνάσιο Πάτρας, που βρίσκεται στα Ζαρουχλέικα, εδώ και 2 χρόνια συμμετέχει στο πρόγραμμα **ανακύκλωσης τηγανέλαιου** που υλοποιεί η ΑΔΕΠ. Στα πλαίσια του προγράμματος τα προηγούμενα χρόνια συλλέξαμε πάνω από **150 λίτρα τηγανέλαιο** το χρόνο, το οποίο παρέλαβε η ΑΔΕΠ, το μετέτρεψε σε **βιοντήζελ** και μας το επέστρεψε καλύπτοντας έτσι ένα μέρος του πετρελαίου θέρμανσης του σχολείου μας.

Τη φετινή σχολική χρονιά, έχοντας ήδη συγκεντρώσει από πέρυσι και μέχρι τώρα πάνω από **200 λίτρα**, απευθυνθήκαμε στην ΑΔΕΠ για να το παραλάβει και μάθαμε ότι το πρόγραμμα σταμάτησε και η μονάδα μετατροπής του τηγανέλαιου σε βιοντήζελ, που λειτουργούσε στο **Κέντρο Πληροφόρησης Βιομάζας** στο Μονοδέντρι, έκλεισε και δεν λειτουργεί πλέον. Πέρυσι η Περιβαλλοντική Ομάδα του σχολείου μας είχε επισκεφτεί το Κέντρο και είχε την ευκαιρία να γνωρίσει ενδιαφέροντα πράγματα για την κάλυψη των ενεργειακών μας αναγκών από διάφορα υλικά, όπως το τηγανέλαιο, η βιομάζα κλπ.

Κύριε Δήμαρχε

Με την επιστολή μας αυτή θα θέλαμε να σας παρακαλέσουμε **να κάνετε ό,τι χρειαστεί, προκειμένου να ξαναλειτουργήσει η παραπάνω μονάδα**, έτσι ώστε το δικό μας αλλά και πολλά άλλα σχολεία που συμμετείχαν στο πρόγραμμα να **μετατρέπουν το «άχρηστο» τηγανέλαιο σε χρήσιμο βιοντήζελ** και να βάζουν έτσι ένα μικρό λιθαράκι στην προστασία του περιβάλλοντος αλλά και του αποχετευτικού δικτύου της πόλης, αφού μεγάλη ποσότητα τηγανέλαιου καταλήγει εκεί φράζοντας τους σωλήνες.

Η άλλη όψη των πλημμυρών

■ Γ. Κανέλλης

Οι μεγάλες πλημμύρες μέσα σε κωμοπόλεις και χωριά της **Δυτικής Αχαΐας** και της βόρειας Ηλείας πρέπει να μας προβληματίσουν ως προς τη μελλοντική μας συμπεριφορά ενόψει και της αυξημένης πιθανότητας τέτοιων φαινομένων λόγω της κλιματικής αλλαγής. Δεν είναι βέβαια δυνατό να μετατοπιστούν κωμοπόλεις, όπως η **Βάρδα**, αλλά ως θυμόμαστε ότι έχουν κτισθεί μέσα στα ευρύτερα πλημμυρικά πεδία ποταμών όπως ο **Πηνεϊός**.

Αυτό σημαίνει ότι κάθε επιμέρους μέτρο που μπορεί να ληφθεί και ιδίως η διατήρηση ανοικτών των κοιτών μικρότερων ρεμάτων είναι απόλυτη ανάγκη και όχι οικολογική υπερβολή. Φυσικά

και τα συνήθη μέτρα, που αποτελούν ευθύνη της τοπικής αυτοδιοίκησης, όπως η συντήρηση και διατήρηση ανοικτών οχετών και φρεατίων.

Παρομοίως, είναι χρήσιμο να κατανοηθεί ότι στα ευρύτερα πλημμυρικά πεδία σημαντικών ποταμών, όπως ο **Πηνεϊός** και ο **Αλφειός**, μπορεί να γίνουν (την κατάλληλη εποχή) ετήσιες καλλιέργειες, αλλά κανείς δεν μπορεί να εγγυηθεί και να πληρώνει αποζημιώσεις σε δεντροκαλλιέργειες. Εξάλλου η κατάκλυση ευρύτερων του συνήθους περιοχών γύρω από ένα ποταμό είναι γνωστό ότι βελτιώνει, λόγω της από-

θεσης λεπτόκοκκων ιζημάτων, την γονιμότητα των εδαφών. Προσωρινά, δηλαδή, ζημιές, μακροχρόνια πολύ σημαντικό-τερο όφελος.

Είναι, επομένως, όλο και πιο φανερό, όλο και πιο στέρεα αποδεδειγμένο ότι η ευέλικτη προσαρμογή μας στα όρια που θέτει η φύση αντί της εκτέλεσης βαριών και ενδεχομένως μάταιων αντιπλημμυρικών έργων είναι η σοφότερη επιλογή.